

Novostrašecký *měsíčník*

Ročník XXV.

cena 10 Kč

leden 2021

Bilancování zastupitelů po 1. polovině volebního období
Nejdůležitější v životě je umět vydělat si na chleba
Bez pomoci by to v Domově seniorů nešlo

**Vedení Nového Strašecí
přeje všem občanům města i okolních obcí
zdravější, lepší a pohodovější letošní rok.
Nebojme se a vykročme do něho pravou nohou.
Ať nás provází ohleduplnost, vstřícnost a laskavost,
štěstí a dobré slovo.**

Mgr. Karel Filip – starosta

Ing. Jan Bureš – místostarosta

Z obsahu

Informace pro občany

Informace z jednání zastupitelstva města	2
Komentář k rozpočtu 2021 za sdružení SPOLEČNĚ	2
Město nabídlo občanům testování	3
Polovina volebního období si zaslouží bilancování	4

Stalo se

Ještě k výsledkům referenda: Kdy dojde ke změně územního plánu?	7
Z policejního deníku	8

Děti, mládež, škola

Další mezinárodní projekt je tu!	9
--	---

Sport

Organizační novinky sportovní haly BIOS	9
---	---

Téma

Nejdůležitější v životě je umět si vydělat na chleba	10
--	----

Kultura

Tipy od knihovnice	12
František Josef Hlaváček – básník a novinář	13

Spolky

Bez pomoci by to nešlo	14
Tříkrálová sbírka 2021 bude jiná	14
Co nás čeká v roce 2021?	15
Včely jsou základním kamenem živočišné i rostlinné říše	16

Historie

Cesta na sever ve válečném roce 1813	18
--	----

Žijí mezi námi

Lékárníci nejsou jen prodáváci léků	20
---	----

Jednání zastupitelstva města 17. prosince v sále NKC (foto Lenka Pelcová)

Novostražský měsíčník

Vydalo město Nové Strašecí, www.novestraseci.cz, IČO 244155, povoleno MK ČR E 10804

Odpovědný redaktor: Ludmila Faflíková (-lf-), Ivana Rezková (ir)

Sazba: Michal Drtina

Tisk: Lokša PrePress, Rakovník

Náklad: 875 ks

Příspěvky přijímáme do 12. dne předchozího měsíce.

Příspěvky dopisovatelů nemusí vyjadřovat názor vydavatele.

Odpovědnost za jednotlivé příspěvky nesou sami autoři.

E-mail: novostraseckymesicnik@seznam.cz

Foto titulní strana: Vánoční výzdoba na Komenského náměstí děti hodně bavila. (foto Lenka Pelcová)

ÚVODNÍK

Do roku 2020 jsme vstupovali plni optimismu. Ekonomice se dařilo, mzdy rostly, ve společnosti vládla celková spokojenost a optimismus. Zásadní obrat nastal v březnu.

Tehdy poprvé mnozí z nás četli zprávy o Covidu 19, koronaviru či o jeho odborném označení SARS-CoV-2.

Zpočátku jsme neměli představu, o jak vysoce infekční onemocnění, které se projevuje zejména horečkami, respiračními potížemi (kašel, dušnost), bolestí svalů a únavou, se jedná.

Nikoho asi také nenapadlo, jak může rozdělovat naši společnost.

Jedni se začali bát, druhí je naopak zlehčovali.

Vážení spoluobčané, nechám na vás, k jaké skupině patříte.

Pro mne však bylo velmi příjemným překvapením, kolik z vás se zapojilo do akce „Šití roušek“. Během jednoho týdne jsme měli pokryté nejen celé město, ale mohli jsme roušky nabízet nejbližším nemocnicím, školám, ale i okolním obcím.

Dále to byli naši hasiči a městští policisté, kteří pravidelně dezinfikovali město, rozvázali dezinfekci, pomáhali starším občanům.

Sotva odezněla první vlna, objevila se druhá a bohužel mnohem horší než ta první.

Horší i v tom, že prvotní velké obavy z neznámého mnozí začali bagatelizovat a počty nakažených rostly.

Pandemie si nevybírala.

Leckdy onemocněly celé rodiny, nákaza pronikla i do Domova seniorů a domova se zvláštním režimem. Neomocněli pouze klienti, rostly i počty nakaženého personálu.

Tehdy jsme opět požádali o pomoc dobrovolníky.

A opět nás potěšila lidská solidarita.

Přihlásili se dobrovolníci z místního gymnázia, ze Střední zdravotnické školy v Kladně, ale i lidé středního a staršího věku.

V době, kdy píšu tento úvodník, ještě druhá vlna neskončila a bohužel opět roste.

Co nás bude čekat v roce příštím, ještě nevíme.

Snad proto si popřejme hlavně hodně zdraví, protože to je to nejdůležitější, co máme.

Popřejme si dobrou náladu, protože s tou se dá vyřešit spousta problémů.

Popřejme si pevné nervy, abychom tuto situaci zvládli.

Karel Filip
starosta města

Informace z 12. zasedání zastupitelstva města dne 17. prosince

Změna územního plánu č. 2

Poslední zasedání zastupitelstva v tomto roce mělo na programu kromě některých majetkoprávních záležitostí dva stěžejní body, a to změnu územního plánu a rozpočet města na rok 2021. Nejprve zastupitelstvo projednalo a schválilo změnu územního plánu č. 2, která umožní v lokalitě „horního Hamira“ výstavbu obchodního domu BILLA, parkoviště a další úpravy.

Rozpočet města schválen

Zastupitelstvo po delší rozpravě schválilo rozpočet města na rok 2021 a střednědobý výhled do roku 2023. Rozpočet počítá s příjmy ve výši

159 795 000 Kč a výdaji ve výši 188 095 000 Kč. Schodek rozpočtu bude pokryt z financí uložených na účtu města a z kontokorentního úvěru.

Ne rozpočtovému provizoriu

Vedla se debata o protínávrhu některých zastupitelů, aby město v začátku roku 2021 hospodařilo na základě rozpočtového provizoria. Argumentem byla především nejistá situace rozpočtu státu a probíhající legislativní daňové změny.

Nakonec převládá názor, že rozpočet města je postaven spíše na pesimističtější variantě a případné změny v příjmech lze řešit rozpočtovými změnami v průběhu roku.

Změna územního plánu

Zastupitelstvo se také shodlo na přípravě změny územního plánu, a s ohledem na výsledek místního referenda z měsíce října uložilo změnu připravovat tak, aby se využití průmyslových ploch na Mackově hoře změnilo na tzv. plochy smíšené nezastavěné (tzn. vodní, zemědělské a lesní).

Jiří Tláškal

Zápisy z jednání rady města a zastupitelstva města – upravené ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů – jsou k dispozici na webových stránkách města: www.novestraseci.cz. (red)

Komentář k rozpočtu 2021 za sdružení SPOLEČNĚ

Projednání rozpočtu provází vždy složitá diskuze, ve které se běžný občan nemusí vždy dobře orientovat. Rádi bychom proto nabídli občanům informaci k tomuto tématu neformální a srozumitelnou cestou, současně s tím bychom rádi prezentovali i názor zastupitelů za sdružení SPOLEČNĚ k návrhu rozpočtu města pro rok 2021.

Rozpočet pro rok 2021 je ovlivněn dvěma výjimečnými událostmi (koronavirová epidemie a související změny daňové legislativy), jejichž souhrnný dopad lze vidět v kritickém poklesu daňových příjmů (cca minus 20 milionů oproti roku 2020). Tyto události nás vrací, co se příjmů týká, cca o 4–5 let zpět do období před hospodářským vzestupem, a přináší tudíž s sebou riziko možného omezení služeb pro občany.

Situace je o to složitější, že připravovaná změna legislativy činí odhad nejzásadnějších daňových příjmů méně spolehlivý. Některá města, která přijala rozpočet před projednáním změny legislativy, rozpočet schválila, některá poté přistoupila k rozpočtovému provizoriu (např. statutární město Kladno). Spolu s ostatními stranami (ODS a STAN) jsme tedy toho názoru, že bylo logické přijmout rozpočtové provizorium a konečný rozpočet schválit v lednu či únoru.

Rada města navrhla řešit tuto situaci rozpočtovými opatřeními, které budou návrh rozpočtu měnit, což však snižuje váhu té varianty rozpočtu, která se předkládala na zastupitelstvu. Nutno dodat, že pravomoci rady města v této oblasti jsou dnes poměrně rozsáhlé a možné úpravy mohou povahu rozpočtu zásadně změnit.

Proto zvážíme předložit počátkem roku 2021 omezení uvedených pravomocí rady města.

Krom výše zmíněných nejasností je potřeba si uvědomit, jaká je celková finanční situace.

Město čelí dnes jak výpadku příjmů, tak vyčerpání rezerv. Za roky 19 až 21 máme kumulativní schodkový rozpočet, jde o cca minus 64 milionů, kdy schodky zcela vyčerpaly rezervy.

Tento stav jsme předvíдали již v roce 18 a doporučovali jsme celou záležitost řešit dlouhodobým bankovním úvěrem, což nebylo současným vedením města (ČSSD, MPR, Nezávislí) akceptováno.

Velké výhrady máme také k návrhu doplnit chybějící finance prodejem pozemků v ul. Nádražní, odmítáme tuto zbytečnou privatizaci majetku města. Navzdory tomuto postoji jsme předložili radě města letos v listopadu návrh, aby navrhla zastupitelstvu úkol, který by zadal komisi pro revizi rozpočtu připravit návrh dlouhodobého úvěru, což však opět nebylo schváleno. Nicméně stále věříme, že komise bude v práci pokračovat, jsme připraveni se aktivně podílet.

Situace pro přijetí úvěru je příznivá, očekává se, že úrokové sazby zůstanou nízké i v roce 2021.

Co si slibujeme od úvěru je to, že poskytne zdroje na financování investic typu rekonstrukce silnic apod.

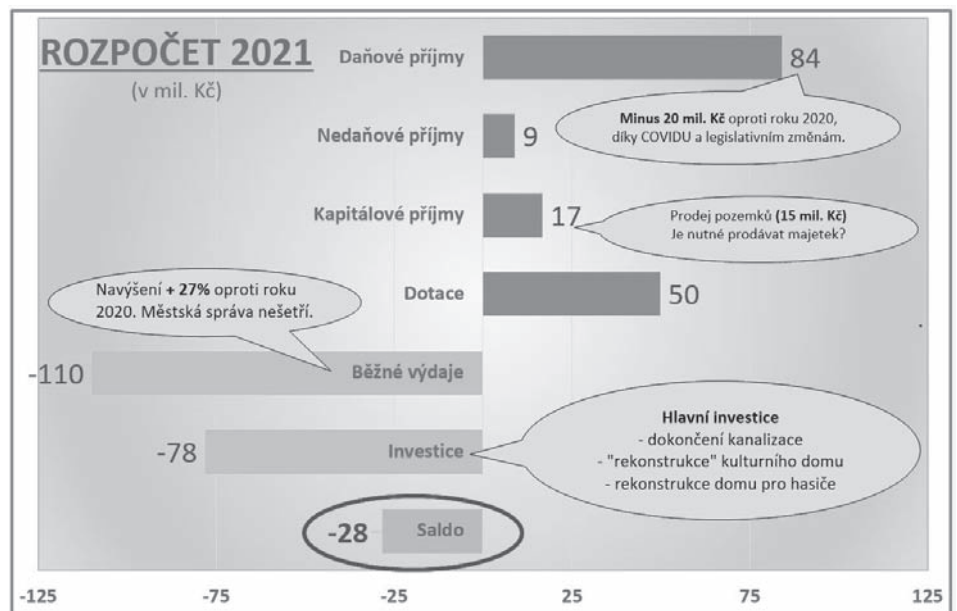
Rezervy v hospodaření vidíme i v běžné agendě.

Na straně běžných výdajů nejsou dostatečné úspory, naopak je tu navýšení. Nehospodárné řízení vidíme např. u opravy podlahy tělocvičny, dále v kapitole místní správy, která je v gesci p. tajemníka. Na druhé straně vidíme nelogické šetření služeb pro občany, např. zrušení velkoobjemových kontejnerů nebo zamítnutí pokračování v rekonstrukci náměstí.

Jak jsme již dříve deklarovali, podporujeme dokončení kanalizace, nicméně zůstávají naše výhrady k rekonstrukci NKC a k nekontrolovanému rozšiřování dříve neplánovaných výdajů ke kanalizaci.

K prověření rozpočtu jsme přistoupili zodpovědně, i přes složitou diskuzi jsme ve finančním výboru prověřili tři verze rozpočtu. I přes toto úsilí nás mrzí, že jsme na některé otázky nedostali odpovědi.

Pavel Adelt

Graf přibližuje výsledky jednání o rozpočtu (Pavel Adelt)

Výstup z Krizového štábu pátek 4. prosince v 8.00 (distančně)

Zdravím všechny a posílám dnešní přehled z okresu Rakovník.

Okresní město se nám vzdaluje a my v tuhle chvíli máme nelichotivé prvenství a držíme v ruce Černého Petra, i když musím přiznat, že číslo klesá i u nás. (ke dni 3. prosince)

Návštěvy v DS Pohoda

Od 5.–12. prosince je možné navštívit své známé. Podle ředitelky Miluše Junové musí být proveden rychlostest. I pro návštěvy je zdarma a jsou vyhrazeny prostory, kde setkání mohou probíhat. Návštěva obdrží i ochranné pomůcky.

Návštěvy v Alma Mater

Návštěvy budou pouze na objednání. Rychlostest se také bude provádět. Neví se zatím, jak to bude s placením či neplacením. (4 pozitivní klienti).

Mateřské školy

V MŠ U Lesíka jsou dvě kuchařky v karanténě. Zpět nastoupí příští týden. Nikdo ze zaměstnanců ani z dětí není pozitivní. Mateřské školy jsou téměř zaplněné.

Základní škola

První stupeň a deváté ročníky jedou v prezenční výuce.

Šesté, sedmé a osmé se střídá týden prezenční a týden distanční výuka. Ve školní jídelně je prodloužená výdejní doba, zamezilo se tím tvorbě front.

Bude probíhat testování pedagogů.

Ředitel školy dá potvrzení, že se jedná o učitele, který vyučuje na škole a daný kantor se objedná na testovací místo.

Pro nás nejbližší testovací místa jsou Rakovník, Kladno.

Kontakt na Martina Vondru předán ředitelům DS a řediteli školy.

Pokud by byla potřeba, domluví se vedoucí pracovníci přímo s velitelem hasičů

Karel Filip

Město nabídlo občanům testování

Tisková zpráva z 10. prosince.

(Zařazena je pro ilustraci postupů města při zvládnutí krizové situace.)

Nouzový stav na území České republiky byl prodloužen do 23. prosince.

Důvodem pro **prodloužení nouzového stavu** je trvající nepříznivá epidemiologická situace. Počty nakažených virem SARS-CoV-2 v České republice se totiž drží v nepříznivých hodnotách, což si vyžaduje nutnost pokračovat v krizových opatřeních.

Zatímco čísla ve většině obcí v okresu Rakovník klesají, v Novém Strašci se pořád drží na hodnotách

kolem osmdesáti pozitivních případů. Za včerejšek ve městě opět přibýlo **osm** nových případů dle aktualizací ÚZIS. V procentu pozitivních občanů v obci jsme v Novém Strašci také mírně vzrostli na **1,49%**, když včera bylo 1,42%.

To byl i důvod, který vedl krizový štáb k tomu, aby nabídnul svým občanům možnost testování ve městě. Nejbližší testovací místa jsou totiž v Kladně a v Rakovníku. A zvláště pro starší občany cestování hromadnými dopravními prostředky představuje riziko nákazy. Mnoho občanů, než by cestovalo autobusem nebo vlakem, tak raději testování vzdá. Chceme opustit nelichotivé první příčky, a to je důvod, proč jsme se rozhodli vyjít našim občanům vstříc.

Testování proběhne zatím dvakrát. Krizový štáb bude situaci pečlivě monitorovat a potom se rozhodne, zda v něm bude pokračovat.

První testování proběhne v pondělí 14. prosince od 14–15 hodin v prostorách hasičské zbrojnice, vchod z Palackého ulice.

Druhé proběhne ve čtvrtek 17. prosince od 13–14 hodin na stejném místě.

Test bude probíhat výtěrem z nosu a není 100 % náhradou PCR testu. Jedná se o rychlou a levnější možnost.

Cena testu je 150 Kč. Možno platit hotově nebo kartou na místě.

Karel Filip

DOBROVOLNÉ TESTOVÁNÍ PRO VŠECHNY OBČANY ČR POMOCÍ ANTIGENNÍCH TESTŮ 1/2

Je třeba vědět, že nakažené osoby jsou infekční již dva dny před tím, než se u nich projeví první příznaky nemoci.

U některých nakažených osob se dokonce žádné příznaky neprojeví. To znamená, že infekční můžete být i přesto, že se cítíte zdravě. Značná část osob šíří onemocnění COVID-19 zcela nevědomě.

Cílem dobrovolného preventivního testování veřejnosti s využitím antigenních testů je včasné odhalení infekčních osob a tím omezení dalšího šíření onemocnění COVID-19.

PROČ SE NECHAT TESTOVAT?

- Ověříte si, zda proděláváte onemocnění COVID-19 či nikoli.
- Pomůžete zjistit, jaká je skutečná epidemiologická situace v ČR.
- Zjistíte-li, že proděláváte onemocnění COVID-19, můžete včas přijmout preventivní opatření a zabránit tak dalšímu šíření nákazy:
 - Ochráníte své přibuzné a přátele.
 - Zabráníte zavlečení nákazy do pracovního kolektivu.
 - Ochráníte osoby v riziku ve Vašem nejbližším okolí (zejména starší a nemocné).
 - Omezením šíření onemocnění COVID-19 přispějete ke zlepšení epidemiologické situace v ČR a návratu k normálnímu životu.

PROČ PŘÁVĚ TEĎ?

Načasování preventivního plošného testování před vánočními svátky není náhodné. K přenosu onemocnění COVID-19 dochází nejčastěji v rodinách, jelikož doma obvykle nelze dodržovat přísná protiepidemická opatření.

Absolvování antigenního testu před návštěvou příbuzných během Vánoc je možností, jak můžete své nejbližší před nákazou ochránit.

Nejdůležitější je chránit zejména starší osoby, u kterých je vyšší riziko závažného průběhu nákazy COVID-19. Nikdo z nás si **nepeře být na Vánoce nemocný**, v horším případě stráví vánoční svátky v nemocnici.

KDO SE MŮŽE NECHAT OTESTOVAT?

- Všichni občané ČR, kteří se prokáží průkazem pojištění nebo náhradním dokladem.
- Mohou se jít otestovat opakovaně, avšak nejvýše jedenkrát za 5 dní.
- Nejedná se o jednorázovou akci jako v jiných zemích, ale občané se mohou testovat opakovaně.

DOBROVOLNÉ TESTOVÁNÍ PRO VŠECHNY OBČANY ČR POMOCÍ ANTIGENNÍCH TESTŮ 2/2

JAK TESTOVÁNÍ POMOCÍ AG TESTŮ PROBÍHÁ?

- Na webu MZ ČR naleznete seznam odběrových míst, testují i vybraní praktičtí lékaři.

koronavirus.mzcr.cz/seznam-odberovych-center/
- Zvolíte si odběrové místo a na webu si zarezervujete datum a čas Vašeho testu.
- Ve Vámi zvoleném termínu se dostavíte na odběrové místo, kde se budete řídit pokyny personálu.
- Mějte s sebou občanský průkaz a kartičku pojištění.
- Po odběru počkáte ve vyhrazeném prostoru na výsledek testu.
- Výsledek testu se dozvíte nejpozději do 20 minut.
- Dle výsledku testu obdržíte instrukce k dalšímu postupu.

KDE SE NECHAT OTESTOVAT?

1. Testování bude primárně probíhat v Síti antigenních odběrových center v provozované péřetní síti odběrových míst v jednotlivých krajích.
2. Na tuto síť navazuje sekundární síť smluvních poskytovatelů zdravotních služeb (praktičtí lékaři, ambulantní specialisté...). To znamená, že můžete kontaktovat svého praktického lékaře, ambulantního specialistu např. svého zubního lékaře a sjednat si vyšetření Ag testem. Zapojených lékařů je již přes 1 000 a dále se zapojují.

splcr.cz lekaripomahajicesku.cz

3. K posílení odběrových center a odběrových míst jsou využity mobilní odběrové týmy Armády České republiky a týmy Hasičského záchranného systému.

Pro řízení kapacit a usnadnění testování pro občany je spuštěn Centrální rezervační systém crs.uzis.cz/Antigen

Děkujeme, že dodržujete stanovená pravidla a pomáháte tak chránit sebe i své okolí.

další informace naleznete na koronavirus.mzcr.cz

V případě nejasností volejte linku 1221

Polovina volebního období si zaslouží bilancování

Konec roku, v němž jsme zažili dosud nevídanou situaci ve společnosti a zároveň polovina volebního období nás inspirovala k oslovení zástupců jednotlivých uskupení v městském zastupitelstvu. S tím, že jejich postoje budou čtenáře měsíčníku určitě zajímat.

Nabídl jsem jim možnost vyjádřit se k okruhům následujících aktuálních témat:

1) zhodnocení práce politického uskupení v zastupitelstvu za 1. polovinu volebního období, záměry a představy do budoucna

2) co jim udělalo radost a co je naopak zklamalo

3) na co se těší a čeho se v té 2. polovině obávají

4) jak jejich práci ovlivnil covid, jak se s ním město vypořádalo a jak se připravují na jeho stálou přítomnost

Karel Filip, ČSSD

Česká sociálně demokratická strana (ČSSD)

Ad 1) Nemám rád dlouhé slohy, proto se omezím na akce, které byly provedeny, pouze heslovitě. Toto není výsledek jednoho uskupení, ale celé koalice:

- 01) Byla dokončena rekonstrukce základní školy.
- 02) Byla dokončena stavba nové ČOVky a pokračuje se v dokanalizování města.
- 03) Ve městě byla dokončena rekonstrukce krajského průtahu městem od Lidlu až po výjezd z NS směrem k Rynholci.
- 04) Probíhá zateplování NKC.
- 05) V bývalém okresním domě vzniklo 9 nových bytových jednotek.
- 06) Podařilo se nám vyjednat opravu nádražní budovy v NS.
- 07) Bylo zbudováno nové občerstvení na fotbalovém hřišti.
- 08) Byla provedena rekonstrukce domku, kde mají zázemí včelaři.
- 09) Byla provedena rekonstrukce Lidické ulice ve dvou etapách.
- 10) Byla dokončena rekonstrukce chodníku v Palackého ulici.

11) Probíhá výstavba nových veřejných záchodů na Komenského náměstí.

12) Byla zahájena rekonstrukce smuteční síně na hřbitově, zde byla také vystavěna nová ohradní zeď na východní straně hřbitova.

13) Byla provedena nebo je před dokončením rekonstrukce WC v poliklinice v obou podlažích a v NKC.

14) Pro gymnázium město vybudovalo nové šatny.

15) Ve městě průběžně probíhá oprava komunikací po dostavbě kanalizace – ulice Rabasova, Obětí okupace, Spojovací, Rudská, v ul. Tovární byla vybudována nová opěrná zeď v zatačce.

16) Povedlo se zrekonstruovat několik bytových jader v městských bytech.

17) V lednu bude zahájena rekonstrukce hasičské zbrojnice a přestavba části vnitřních prostor NKC na výstavní galerii.

Ad 2) Sportovci jsou hodnoceni podle výsledků, nikoliv podle řečí. Jako sportovec si myslím, že by to mělo platit i v osobním a profesním životě. Proto si dovoluji využít této příležitosti a děkuji všem, kteří se podíleli a stále podílejí na zvládnutí pandemie. Ať už to bylo zjara šitím roušek anebo na podzim dobrovolnickou činností například v domovech seniorů. Byli to lidé, o kterých jsem nikdy před tím neslyšel.

Ad 3) Teď už se fakt těším na Vánoce a doufám, že situace po Novém roce mi opět dovolí postavit se na start nějakého běžeckého závodu. Obávám se nejisté situace v ekonomické oblasti a nižší daňové výtěžnosti. V tuto chvíli asi nedokáže nikdo říct, co nás čeká v roce 2021.

Ad 4) Poděkování patří krizovému štábu, který mně pomáhal řešit situace, ve kterých jsme ještě nikdy nebyli. Poděkování patří finanční komisi, která pomáhala zvládat těžkou situaci hlavně co se týká městských financí. Poděkování patří radě města, která se vždy dokázala v důležitých věcech shodnout. Poděkování patří i všem občanům za pevné nervy, které měli době, kdy se museli kvůli investičním akcím uskromnit.

Covid tu s námi dál bude, ale my se musíme naučit s ním žít.

Karel Filip

Město pro rodinu – rodina pro město (MPR RPM)

Ad 1) Na základě výsledků voleb a koaliční dohody jsme získali post místostarosty (Jan Bureš), dvě místa v radě města (J. Bureš a J. Bechyně) a čtyři místa v zastupitelstvu (kromě zmíněných radních ještě J. Kleindienst a Z. Doležal). Navazujeme na naše zkušenosti z předchozích dvou období ve vedení města. Naši členové jsou členy komisí a výborů města. Pravidelně se spolu s dalšími členy

Jan Bureš, MPR RPM

našeho sdružení scházíme a diskutujeme o věcech, které se právě řeší nebo o tématech, která bychom rádi řešili v budoucnu. Významně se podílíme na realizaci rozsáhlých investičních aktivit: kanalizace, škola, nová čistírna odpadních vod, rekonstrukce NKC. Věnujeme pozornost i rozvoji města. Jan Bureš předsedá strategickému výboru zastupitelstva, kde probíhají debaty mezi zastupiteli s cenným přínosem kvalifikovaného městského architekta.

Podařilo se nám pro město získat některé pozemky pro realizaci budoucích aktivit, např. pro rekonstrukci parkovišť v Křivoklátském sídlišti. Díky získání pozemků v průmyslové zóně severovýchod mohou začít diskuze, jak využít prostor stávajícího areálu technických služeb a také se otevírá prostor, jak naložit s areálem bývalého dolního Hamira.

I přes obrovskou nejistotu a nečekané komplikace, které nastaly v tomto roce, jsme zvládli ukočtovat rozpočet a dostát investičním plánům. A to i přesto, že jedna z největších investičních akcí města – dostavba kanalizace – probíhá rychleji než dle původního harmonogramu. Na zodpovědné čerpání rozpočtu nyní dohlíží Komise pro revizi rozpočtu vedená Janem Bechyněm z našeho sdružení.

Svoji pozornost nyní soustřeďujeme zejména na změnu územního plánu v lokalitě Mackova hora, rekonstrukci tepelných rozvodů a kotelny v Křivoklátském sídlišti, rekonstrukci komunikací a veřejných prostranství na řadě míst ve městě. V brzké době začne výstavba hasičské zbrojnice a nový kabát dostane i budova bývalé Tesly. Větší prostory tak získá i základní umělecká škola, díky čemuž bude moci navýšit svoji kapacitu.

Ad 2) Potěšila spolupráce všech volebních uskupení při přípravě místního referenda o halách na Mackově hoře a následná masivní podpora občanů. Radost máme také například z toho, že jsou

dokončeny rekonstrukce komunikací, které v letošním roce omezovaly průjezdnost v našem městě. Jsme rádi za rychlejší výstavbu kanalizace.

Tuto radost ale kazí skutečnost, že vlivem nedořešených vlastnických záležitostí se nám zprovoznění velké části zpozdí o několik měsíců.

Zklamáním pro nás je průběh přestavby základní školy – některé záležitosti nejsou stále dořešeny.

Ad 3) Těšíme se zejména na obnovení normálního života. Života, na který jsme zvyklí. Doufáme v opětovné rychlé nastartování ekonomiky, což má přímý vliv na příjmy městského rozpočtu. Máme další plány, jak pokračovat ve zlepšení života v našem městě a těšíme se na pokračování zápočatých investic. Obáváme se pochopitelně opaku – negativních dopadů současného stavu do hospodaření města. Těší nás, že se podařilo sehnat finanční prostředky a zahájit rekonstrukci NKC. Objekt bude zateplen, s novými okny a budou opraveny toalety. V roce 2021 proběhne rekonstrukce části bývalé jídelny, kde by měla být galerie.

Ad 4) COVID ovlivnil život každého z nás. Město se s ním vyrovnalo se ctí hned na jaře (zapojení občanů, hasičů, distribuce ochranných prostředků, dezinfekce) a dobře zvládá i současnou vlnu. Naše sdružení MPR-RPM se zapojilo například výrobou ochranných štítů, které byly prostřednictvím města distribuovány např. do školy, hasičům, zdravotníkům a dalším. Chod města je pochopitelně omezen, orgány města však svou práci nepřerušily. Rada, zastupitelstvo i výbory pracují i nadále často v online režimu. Uvědomujeme si, že příjmy města budou po určité dobu nižší. Jsme ale přesvědčeni, že tuto dobu bychom měli využít jako příležitost k důkladné přípravě dalších projektů: strategický plán, Hamiro, nová tvář náměstí včetně diskuse s občany.

Moc si přejeme, aby naši občané tuto pandemii přečkali ve zdraví a naše město bez velkých ekonomických dopadů.

Jan Bureš

Pavel Vaic, ODS

Občanská demokratická strana (ODS)

Ad 1) Za naše volební uskupení vyjadřuji pozitivní hodnocení naší činnosti za 1. polovinu volebního období.

Rozhodujícím hlasem jsme podpořili výstavbu obchodního střediska Billa tak, jak si přála většina obyvatel Křivoklátského sídliště a stejně tak jsme podpořili výstavbu bytového domu v téže lokalitě.

Snažili jsme se a dále se snažíme podporovat přestěhování TS Nové Strašecí z centra do nové lokality a jako jediní jsme navrhli stěhování do budov po zkrachovalé Technische Teeile GAM, která je v konkurzu a budovy jsou na prodej.

Jsme si vědomi nutných úprav vzhledem k technologii, ale jsou zde veškeré sítě a příhodná příjezdová situace. Navržená cena na prodej je samozřejmě k jednání. Zde už musí nastoupit vyjednávací schopnost úřadu.

Tato varianta, jako jedna z mála, by mohla situaci vyřešit v relativně krátkém čase.

Jsme proti prodeji lukrativních pozemků, jejichž cena neustále roste. Např. čtyř pozemků v Nádražní ulici, nebo již prodaných pozemků pod Žižkovým náměstím, které jsme nepodpořili.

Budeme se i nadále snažit být konstruktivní opozicí, která bude pracovat ve prospěch všech obyvatel našeho města a prosazovat naše volební priority, aby se Nové Strašecí stalo tím městem, kde stojí za to žít.

Ad 2) Občané v referendu rozhodli o zóně Severozápad. Ne halám. Naše podpora je shodná s výsledkem referenda, ale s tím rozdílem, že podporujeme výstavbu rodinných domů, bytových domů, běžné infrastruktury a samozřejmě zeleň a parkové úpravy. Utlumí se tak nepříznivá situace pro současné vlastníky pozemků. Je to výhled postupných kroků změny územního plánu.

Zklamáním je pro nás dosavadní rozhodnutí o umístění keltské hlavy na kruhový objezd. Máme přece krásný znak našeho města. Dále je pro nás zklamáním neutěšená situace s kanalizací ve městě.

Ad 3) Těšíme se na to, až se najde reálná cesta k vyřešení nedobré situace ve spodním Hamiru.

Obáváme se, aby živnostníci zvládli neutěšenou situaci kvůli Covidu-19. Nejen pomoc naší vlády je tak pro ně nezbytná.

Ad 4) Město, myslím, pro naše občany udělalo maximum možného a je jen na nich, aby situaci nepodceňovali, byli disciplinovaní vůči sobě a respektovali nařízení vlády. Jsou mnohdy nepopulární, někdy pro někoho nesmyslná, ale nikdo nevíme, zda je možné vše řešit se 100% jistotou.

Pavel Vaic

Starostové a nezávislí (STAN)

Ad 1) Naše strana kandidovala v komunálních volbách poprvé a hned jsme tuto kandidaturu proměnili v jeden zastupitelský mandát. Koalice byla

Radek Lopour, STAN

vytvořena na podobném půdorysu jako v minulých letech a naše uskupení se do koalice nedostalo. Měli jsme připravených několik bodů z programu, které jsme chtěli prosadit, ale neustanovení jednotlivých výborů a následná personální nedostatečnost nám sebrala část větru z plachet, díky čemuž víme, kde v budoucnu zapracovat. Snažíme se o aktivní vystupování a podporu "správných" opozičních i koaličních návrhů. Angažujeme se v podpoře Sportovního centra a mládeže, zásadně jsme vystupovali proti stavbě obchodního domu BILLA ve variantě, kterou prosazoval developer, a mnoho času jsme věnovali přípravě referenda proti výstavbě hal na Mackově hoře. Naším velkým snem je prosazení alternativního vzdělávání. To je však s nynějším vedením školy a města neprosaditelné a ani na úrovni strategického výboru není pro toto téma velká podpora.

Ad 2) Velice nás potěšil pozitivní přístup ostatních opozičních i koaličních kolegů k našemu uskupení a snaha nás zasvětit do řešení problémů města. Přístup těchto kolegů a jejich profesionalita nás nadchla. Musíme také uznat, že po zkušenostech z jiných obcí je v našem městě opozice na vysoké úrovni a práci pro město věnuje spoustu svého volného času bez nároku na odměny.

Naopak nemile nás překvapila nevraživost mezi některými kolegy a kolegyněmi z koaličních i opozičních řad, která má až osobní nádech a je hluboce zakořeněna v křivdách z minulosti. Z programového rámce nás velice mrzí upozadění rekonstrukce náměstí, kdy se již letos mělo začít s architektonickou soutěží. Jsme přesvědčeni, že náměstí jako středobod města umírá a život se přesouvá na periferie. Také bychom si představovali lepší informovanost od vedení města jak v otázkách předkládání návrhů, tak především v jednotlivých položkách rozpočtu, které nezřídka zůstávají nevysvětlena nebo jen vágně komentována.

Ad 3) Těší nás možnost do určité míry ovlivňovat dění v našem městě a být takzvaně "u toho". Bohužel nezodpovědným chováním vlády České

republiky při chaotické změně daní je sestavení rozpočtu, který by byl proaktivní – prakticky nereálné.

Obáváme se zašpuntování veškerých investičních možností až na ty, na které vedení města získá dotace. Pokud do tohoto ještě započteme snížení výběru daní kvůli covidu, tak se rozpočet omezuje prakticky jen na mandatorní výdaje.

V takovém rozpočtu není velký prostor pro zkvalitnění života ve městě. O to důsledněji bude potřeba řešit investiční akce, na které město prostředky uspoří.

Ad 4) Téměř veškerá jednání se přesunula do virtuálního světa. Příprava města na covid v budoucích letech je do jisté míry stejně tak nejistá jako jeho mutace a šíření.

Těžko se může město připravovat na něco, co může být za rok úplně jiné. Naše město se i přes vyšší nárusty nemocných s covidem vypořádalo dobře.

Zřízení krizového štábu, rozvoz dezinfekcí, práce našich hasičů a ochrana těch nejhroženějších byla dostatečným mixem pro odražení hlavního náporu.

Proto bychom tímto rádi poděkovali našim hasičům, zdravotníkům, vedení města a všem dobrovolníkům za jejich nasazení.

Radek Lopour

Jiří Verner, Společně pro NS a Pecínov

Společně pro NS a Pecínov

Ad 1) Za největší úspěch považujeme to, že se nám podařilo přesvědčit ostatní zastupitele k vyhlášení referenda o budoucí podobě Mackovy hory. K němu přišlo navzdory nepříznivé epidemické situaci opravdu velké množství voličů, což jasně dokazuje, že lidé mají zájem spolurozhodovat o osudech svého města. Vedle toho bych kupříkladu připomněl, že se náš zastupitel Pavel Adelt aktuálně zapojil do práce v komisi vytvořené za účelem posouzení dopadů pandemie na hospodaření města, dále se v závěru roku společně s Pavlem Kotykem zúčastnili složité debaty ve finančním výboru nad návrhem rozpočtu pro následující rok. Rád bych poukázal také na práci kolegů Aleny Burešové a Pavla Nováka, kteří se svými

návrhy průběžně podílejí na práci výboru pro strategický rozvoj města, jehož členové hledají napříč politickým spektrem kompromisní řešení, která mohou ovlivnit podobu našeho města na mnoho let dopředu.

Ad 2) Radost mně udělala souhra všech novostřešských politických uskupení během přípravy zmíněného referenda. Aktivní lidé ze všech místních subjektů, ale i dobrovolníci mimo ně, připravovali kampaň proti výstavbě hal v průmyslové zóně severozápad, sháněli peníze na tiskoviny, natáčeli videa, roznášeli letáky a přesvědčovali veřejnost o tom, že je důležité se zúčastnit hlasování. Podle výsledků se to jistě podařilo.

Co mě naopak zklamalo, je dlouhodobá neschopnost vedení města zlepšit komunikaci s veřejností. Radnice se sice několikrát pochlubila tím, že náš úřad patří mezi nejotevřenější v kraji, nicméně já toto nadšení nesdílím. Lidé, kteří nechodí na jednání zastupitelstva a nestudují pečlivě všechny zveřejňované úřední zápisy, jsou často velmi překvapeni, jaké záměry rada města prosazuje. Budiž, možná namítnete, že je to jejich chyba, já si ale myslím, že by se dalo dělat více. Naši radní mají k dispozici vedle tištěného měsíčníku, jehož novoroční výtisk držíte ve svých rukou, také nová média, zejména často zmiňované sociální sítě. Zde jsou nicméně prezentovány pouze samé úspěchy. To, že není vše úplně růžové, se již nedozvíme. Kdyby měla radnice odvahu postavit se i k nepodařeným věcem čelem, přiznat chybu, nebo uvést objektivní skutečnosti, jež k danému stavu vedly, udělala by daleko lépe. Uvedu zde několik příkladů za všechny: Častý zápach z kanalizace v některých částech města v létě a na podzim tohoto roku, ne vždy podařené opravy chodníků a komunikací nebo nejnověji pokácenou majestátní lípu u hřbitova.

Ad 3) Těším se na další spolupráci s kolegy z jiných politických stran a uskupení. Zvláště se zastupiteli z ODS a STAN podáváme poměrně často společné návrhy, se kterými se pokoušíme poukázat na alternativní způsoby řešení každodenních problémů města nebo upozorňujeme na konkrétní dlouhodobé záměry. Pokud se něčeho obávám, tak je to únava vedení našeho města, které ovládá radnici již desátým rokem. Přes některé úspěchy, které nelze radním upřít, vidím již delší dobu absenci základních koncepcí a trvalých cílů, jež by mohly naše město posunout dále.

Ad 4) Myslím, že drtivá většina obyvatel našeho města obstála během epidemie COVID-19 na výbornou, stejně jako velká část občanů České republiky. Samozřejmě, všichni máme jistě daleko lepší pocit z jarních měsíců: atmosféra solidarity a nezištné pomoci, takřka masové šití roušek a domácí výroba dalších ochranných prostředků, to vše se během podzimních měsíců spíše vytrácelo. Únava z nových, často protichůdných opatření prostupuje celou společností. I tak ale zůstalo

mnoho lidí, kteří jsou stále ochotni nastoupit tam, kde je potřeba. A to je více než potěšitelné.

Jiří Verner

Zdeněk Thuma, KSČM

Komunistická strana Cech a Moravy (KSČM)

Ad 2) Radost mi udělal výsledek místního referenda.

Ad 4) Dle mého názoru se vedení města, ve spolupráci s SDH, MP a občany, s covidem vypořádalo dobře a věřím, že se v boji bude zdárně pokračovat.

Zdeněk Thuma

Sestavila: Lída Faflíková

Jednání zastupitelstva města 17. prosince v sále NKC (foto Lenka Pelcová)

Ještě k výsledkům referenda: Kdy dojde ke změně územního plánu?

Občané našeho města ve dnech 2. a 3. října 2020 rozhodli v historicky prvním místním referendu o budoucí podobě Mackovy hory. Při více než 50 % volební účasti vyslali svým zastupitelům jasný signál, jak dále postupovat ve věci průmyslové zóny severozápad. Většinové odmítnutí výstavby průmyslových objektů a skladovacích hal se dalo očekávat, lidé se však stejně rezolutně vyslovili i ve druhé otázce, tedy že si přejí celou oblast nadále využívat coby plochu přírody a krajiny. Zastupitelstvo tudíž nemá jinou možnost než učinit vše, aby schválilo změnu stávajícího územního plánu tak, aby naplnilo vůli občanů. Za tuto skutečnost vděčíme všem, kteří se zúčastnili říjnového referenda a nezalekli se složité epidemiologické situace. Dále bychom rádi ještě jednou poděkovali zastupitelům a příznivcům politických uskupení, kteří se zapojili do kampaně za zelenou Mackovu horu. V neposlední řadě také děkujeme členům petičního výboru Občané proti halám za jejich práci odvedenou na začátku loňského roku. Konečně se završil dlouhodobý

Mackova hora (foto Jiří Verner)

proces, na jehož začátku stálo naše sdružení, které vyhlášení referenda požadovalo již na podzim roku 2019 jako poslední možnost ve chvíli, kdy byly všechny námi navrhované kroky proti průmyslové zóně jeden po druhém odmítnuty.

Referendem celá záležitost nicméně neskončila. Nyní je třeba navázat na předchozí jednotu všech zastupitelů a bez většího otálení zahájit kroky směřující k změně územního plánu. Zástupci novostrašeckých politických stran a sdružení se mezitím několikrát sešli u diskusního stolu. Vedle lis-

topadového zasedání strategického výboru, kde byl dohodnut další společný postup, je prozatím nejvýznamnější událostí jednání zastupitelstva ze dne 17. prosince 2020. Zde byl jednomyslně schválen první krok ke změně územního plánu. Nyní bude následovat výběr externího pořizovatele a následně samotného zpracovatele, tedy autorizovaného architekta. Lze se jen dohadovat, zda odhadovaná doba jednoho roku na zakončení celého procesu, jak zaznělo na prosincovém zastupitelstvu, bude dostatečná. Chápeme, že se cesta ke kýženému výsledku může zdát zdoluhavá a složitá, nicméně takto jsou nastavena pravidla. Můžeme vám slíbit, že, uděláme vše proto, aby se celá věc zbytečně nekomplikovala, a byla naplněna vůle občanů. Tedy aby se na dlouho dobu zamezilo stavbě jakýchkoliv nevzhledných budov na Mackově hoře. O dalším vývoji vás budeme průběžně informovat.

Zastupitelé za Společně pro Nové Strašecí
Pavel Adelt, Alena Burešová, Pavel Novák, Jiří Verner

Nový radar zvýší bezpečnost chodců u polikliniky

Nový radar (foto Vladimír Kozel)

V ulici ČSL. armády těsně za křižovatkou s ul. B. Němcové směrem do centra byl instalován nový radar na měření rychlosti. Stalo se tak na základě

stížností některých občanů. Upozorňovali, že řidiči, které zpomalí radar při vjezdu do města od Rynholce, sice dočasně rychlost uzpůsobí, ale při průjezdu městem opět zrychlí.

Silnice je z mírného kopce, a tak u exponovaného přechodu pro chodce u polikliniky již někteří řidiči jezdí rychleji, než povoluje vyhláška.

Po dohodě s dopravní policií a povolení Odboru dopravy v Rakovníku zde byl v minulém měsíci instalován nový radar, který by měl řidiče na nebezpečnou jízdu upozornit.

Podle namátkových měření rychlosti městská policie tuto skutečnost potvrdila.

Vladimír Kozel

Prošba o spolupráci

V roce 2019 proběhla v budově strašecké polikliniky rekonstrukce sociálního zařízení.

Dalo by se tvrdit, že současná WC jsou, oproti některému staršímu zařízení, velmi slušným nadstandardem.

Bohužel v letošním roce byly tyto prostory několikrát zdevastovány vandaly.

Demontovali splachovaadla, záchodová prkýnka, a dokonce se ztrácejí i WC štětky.

Prosíme spoluobčany o ochranu našeho společného majetku.

Pokud budete mít nějaké podezření nebo informace o pachatelích, nebojte se nahlásit je na MP nebo MěÚ.

Děkujeme.

Zděna Kratinová

Za dobrotu... na testy

„V hasičské zbrojnici právě probíhá antigenní testování. Pořídte fotodokumentaci,“ zněl mi o pondělí starostův jasný příkaz v telefonu.

Vzhledem k tomu, že druhá možná fotograffka Ivana byla tou dobou již doma, vypravila jsem se přes ulici do zbrojnice sama.

Příjemné bylo, že jsem tam potkala bývalou šéfovou a jednu z kolegyní ze zdejšího domova seniorů. Méně příjemné pak to, že rodina, která se právě nechávala testovat, nechtěla o zdokumentování tohoto přínosného úkonu ani slyšet.

Naštěstí se po chvíli zjevil kolega z úřadu se slovy, že i jeho vyslal pan starosta ke zdokumentování akce.

Navrhla jsem proto rychle, (aby mě náhodou nepředěšel), že ho při testování nafotím, nechá-li se.

Vladimír Kozel na testech (foto Lenka Pelcová)

Nechal a já pořídila dva snímky. Pak jsem si řekla, že nebudu baba, (i když jsem už dvojnásobná, takže bych měla nárok), a kolegu Kozla jsem na testování židlí oystřídala. Rychle se chytil fotoaparátu, zatímco o mně byla malá dušička. Srdce mi bušilo jako zvon a hlavou mi letělo, kolika lidem bych způsobila komplikace, kdybych byla náhodou pozitivní.

Vzápětí mi také blesklo, jak se včasným odhalením bezpříznakových jedinců dá poměrně snadno a rychle pomoci zpomalit opět stoupající kovidová čísla.

Netordím, že bych test chtěla podstupovat denně, i když už jsem zažila podstatně horší věci. Netordím ani, že je to něco příjemného. Faktem ale je, že zas tak strašné to nebylo.

Když mi přišla sms zpráva se slovem negationí, zalílo mě skvělý pocit a řekla jsem si, že to za to stálo.

Je mi sice jasné, že dnes či zítra se situace může změnit. Mohu potkat někoho, kdo obdobné příležitosti nevyužil, a skončím doma, o lepším případě bez příznaků.

Zatím se shodují se slovy pana Kozla: „Jsem pozitivní jako člověk, ale jinak negationí.“

Lenka Pelcová

Z policejního deníku

Dne 2. listopadu v odpoledních hodinách se na službu MěP dostavila žena z Rakovnického sídliště, která je obtěžována již delší dobu nájemníky ze sousedního bytu. Nájemníci jsou pro strážníky osoby známé a paní nabídla součinnost při konkrétních událostech, zejména rušení nočního klidu a porušení občanského soužití. V průběhu listopadu zde strážníci řešili několik takových událostí.

Dne 2. listopadu ve večerních hodinách strážníci dostali za úkol od operačního PČR prověřit porušování vládního nařízení o krizovém opatření v prostorách fitness klubu Cvička. Na místě se následně vyskytlo více hlídek PČR, žádné porušení nebylo zjištěno.

Dne 3. listopadu strážníci v dopoledních hodinách proháněli poníky ve směru na Čelechovice. Pak se situace obrátila a poníci zase proháněli strážníky. Trénovaní Šemíci přeskočili ohradu a chtěli okusit vůni svobody. Muži od Sněžné řeky je však dostihli a vrátili zpět majiteli.

Dne 3. listopadu v odpoledních hodinách strážníci obdrželi poznatek o poškození okrasného stromu v ul. Al. Jiráskova. K události nebylo bohužel nic zjištěno.

Dne 4. listopadu v ranních hodinách strážníci v ulici Palackého asistovali záchranářům z TS při usazení sloupů veřejného osvětlení u přechodu pro chodce. Občas někdo zasnivil, ale jinak to všichni přežili.

Dne 4. listopadu v odpoledních hodinách požádal operační důstojník IOS PČR Praha o prověření oznámení, že si na poště v Novém Strašecí hrají dva muži na schovku a ten, co pyká, chce prachy po tom druhém. Strážníci zjistili, že šlo o snědého podomního prodejce, který tak urputně naléhal na kupujícího, že ten se začal ukrývat na místní poště.

Strážníci do situace vnesli pořádek a prodejce vykárali z města. Tento druh prodeje je v Novém Strašecí zakázaný.

Dne 4. listopadu v odpoledních hodinách oznámil kolega strážník v civilu, že nalezl v ulici Havlíčkova neznámou ženu ležící na chodníku. Žena byla bezvládná a evidentně pod vlivem alkoholu. Strážníkům se podařilo zjistit, že pařmenka navštěvuje místní lékárnku, která poskytla strážníkům asistenci a pomohla kontaktovat jejího přítele. Přítel ženy si ji odvezl do místa bydliště.

Dne 5. listopadu v odpoledních hodinách bylo strážníkům oznámeno, že mají v poliklinice neznámého šotka, který jim krade drobné věci z WC, např. šetku na záchod, mýdlo, koště apod. Strážníci současně dostali tip na osobu, která se občas bezdůvodně zdržuje v prostorách polikliniky. Muže strážníci našli, provedli jeho ztotožnění a KO, ale drobné šotkoviny se mu nepovedlo prokázat.

Dne 5. listopadu ve večerních hodinách strážníky požádala oznamovatelka o kontrolu osoby

v ulici Nádražní, která se dlouho neozývá rodině ani nereaguje na telefon. Strážníci okamžitě vyjeli do místa bydliště osoby, kde se po bouchání ozval slabý hlas za oknem, jemuž nebylo rozumět. V součinnosti s SDH NS byly po překonání dvou zámků otevřeny dveře a dotyčný byl nalezen dezorientovaný v jedné z místností. Na místo byla následně přivolána RZS. Strážníci vyrozuměli oznamovatelku a událost předali OO PČR NS.

Dne 5. listopadu ve večerních hodinách strážníci vyjžděli k vážnému napadení manželů. Jeden z účastníků se již nacházel venku a tvrdil, že se možná ozvala střelba z legálně držené zbraně a ke střelbě již v minulosti mělo dojít. Strážníci ihned vyrozuměli PČR a zajistili ochranu poškozené a dle instrukcí ve vybavení ROBOCOP čekali do příjezdu PČR, která provedla zákrok a incident si převzala.

Dne 6. listopadu v dopoledních hodinách strážníci obdrželi nález řidičského průkazu z čerpací stanice Benzina. Doklad byl veden na občana z Rynholce, proto mu ho strážníci vrátili osobně.

Dne 6. listopadu ve večerních hodinách byl strážníkům nahlášen incident občanského soužití, kdy se žena uzamkla v koupelně před svým přítelem, který ji měl ohrožovat.

Následně bylo ale zjištěno, že k události dochází v obci Ruda (mimo působnost MěP), proto strážníci museli ihned incident předat PČR.

Dne 11. listopadu v ranních hodinách oznámil bystrý občan, že u nádraží ČSD spí v popelnici na papír bezdomovec. Po ztotožnění osoby bylo strážníkům zjištěno, že muž si schrupnul na cestě z Rakovníka do Prahy a čeká tu na spoj. Muž byl strážníkům z vyhráté popelnice vykázan, ten se odebral na zastávku.

Dne 12. listopadu ve večerních hodinách bylo strážníkům oznámeno porušení vyhlášky města (OZV) popíjením alkoholu na Komenského nám. Strážníci i operátor MěKDS událost ihned prověřili, ale žádnou osobu, která by vyhlášku porušovala, nenašli.

Dne 12. listopadu ve večerních hodinách oznámili stavebníci nad železniční tratí, že v areálu stavby se několik dní pohybuje liška Bystrouška, která není plachá, ale zato je pěkně líná: most se jí stavět nechce a nechce. Strážníci uklidili stavbyvedoucího, že dříve dostane COVID než vzteklinu a domluvili postup s osobou z mysliveckého sdružení.

Dne 14. listopadu v nočních hodinách strážníci přijali nesrozumitelné oznámení od muže, který tvrdil, že jeho přítelkyně byla napadena v lokalitě Pecínova. Bohužel muž byl ve stavu, kdy nedovedl podat věrohodné informace a konkrétní místo bylo popsáno až po 20 minutách v kombinaci se stížnostmi na práci strážníků. Přes všechna úskalí strážníci provedli důkladnou kontrolu lokality

a následně celého města, bez výsledku. Následně bylo zjištěno, že telefonní čísla udaná oznamovatelem se nezakládala na pravdě.

Dne 15. listopadu v dopoledních hodinách strážníci pronásledovali divoké prase. Zřejmě utíkalo z nelegální restaurace, protože bylo řádně vypasené. Cestou prase porušovalo domovní svobodu, BESIP a pár lidí z toho málem trefil šlak.

Prasečí fantom se nakonec ztratil v mlze směrem k Paraplíčku.

Dne 18. listopadu v průběhu denní směny řešili strážníci několik černých skládek. Některé jsou stále v šetření MěP a jiné byly oznámeny na MěÚ k odklizení.

Dne 20. listopadu v podvečer byla strážníkům oznámena ztráta mobilního telefonu před prodejnou Penny. Následně strážníci oslovili OD Penny o stažení jejich kamerových záznamů, což byla dlouhodobější záležitost, proto alespoň doporučili oznamovatelce zablokování telefonu cestou PČR.

Dne 20. listopadu ve večerních hodinách byly nalezeny klíče a otevřený byt v ulici Dukelská. Byt byl prázdný, proto ho strážníci uzamkli a klíče předali na MěÚ k dalšímu opatření.

Dne 21. listopadu strážníci přijali oznámení o špatně technicky vyřešeném komínu v ulici 1. Máje, který obtěžuje kouřením.

Strážníci nejsou komíníci, proto problém řádně zadokumentovali a odkázali oznamovatele na příslušný stavební orgán.

Dne 23. listopadu v dopoledních hodinách oznámila zaměstnankyně pojišťovny, že se v budově nachází bezdomovec.

Strážníci bezdomovce našli, provedli kontrolu totožnosti a vykárali z města.

Dne 26. listopadu v odpoledních hodinách dostal muž z Prahy chuť na „rybišku“ (tuňák).

Muž neměl na zaplacení, tak pronesl zboží pokladnou, kde ho zachytila a oznámila ostraha prodejny LIDL. Muž se strážníkům doznal, proto mu byla uložena přiměřená pokuta.

Dne 27. listopadu ve večerních hodinách strážníci vyjžděli na rušení nočního klidu do Křivoklátského sídliště. Strážníci zjistili „narozkovej mejdan“ s rodinnými příslušníky. Po upozornění oslavence bylo již vše v pořádku, proto byla událost řešena domluvou.

Strážníci také řešili: Opilce, který byl několikrát souzen za pokus vraždy a tropil výtržnosti. Napadení při rozvozu balíčků. Dvakrát pohřešované osoby. Několikrát zapadnutá vozidla a jejich vyproštění. Usměrnování dopravy na vlakovém přejezdu... atd., atd.

Stanislav Jahelka

Dům dětí a mládeže

Koncem prvního prosincového týdne se opět rozběhly alespoň některé kroužky.

Dle vládního usnesení byla totiž umožněná osobní účast žáků ve střediskách volného času do deseti osob včetně vedoucího. Nejspíš však nebude trvat dlouho a opět se uzavřeme.

Upozorňujeme rodiče, že za lekce, které byly a jsou zrušené, budeme zasílat kompenzace na účty, ze kterých byly peníze poslané.

Pevně věříme, že od ledna se budeme moci opět potkávat s vašimi dětmi v zájmových kroužcích.

Pro případ, že to bude možné, máme připravenou následující akci:

29. leden (pololetní prázdniny) – Muzeum policie ČR Praha – odjezd v 7.30 hodin, návrat kolem 15.30 hodin. Výlet je zdarma, bude hrazen ze šablon II pro střediska volného času.

Mějte se krásně, přejeme vám trochu lepší rok 2021!

Jitka Samšuková

Kroužek deskových her (foto Jitka Samšuková)

Bom dia! Καλημέρα! Tere päevast! Laba diena! Další mezinárodní projekt je tu!

Nezahálíme! V pátek 11. prosince, pouhých pět dní po otevření středních škol, se naši studenti setkali s vrstevníky z nejrůznějších koutů Evropy. Stalo se tak v rámci nového mezinárodního projektu, s nímž naše gymnázium uspělo při schvalování grantů evropského vzdělávacího programu Erasmus+.

Projekt s názvem Act Now For The Future, do něhož jsou vedle našich svěřenců zapojeni rovněž mladí lidé z Portugalska, Řecka, Kréty, Estonska a Litvy, se zaměřuje na environmentální tematiku. Studenti by měli v průběhu dvou let získat nejen nové teoretické poznatky o dopadech lidské činnosti na životní prostředí, ale především zaujmout k dané problematice autentický postoj a následně se naučit v souladu s ním žít.

Úvodní setkání se mělo podle prvotního plánu uskutečnit v listopadu 2020 na Krétě. Vzhledem k současné situaci ve společnosti jsme ale bohužel

Studenti zapojení do Erasmus+ (foto Zdeněk Suchý)

museli vzít zavděk výdobytky moderních komunikačních technologií a spokojit se s on-line schůzkou.

Zástupci jednotlivých účastníků na ní představili ostatním svou zemi, město, a nakonec i školu.

Gymnázium J. A. Komenského Nové Strašecí reprezentovali Nikol Gregorová (2. B), Tereza Davidová (2. B), Vendula Karasová (2. B) a Tomáš Hromádka (2. B).

Podle reakcí našich mezinárodních partnerů druháci svým příspěvkem zaujali.

Tímto bychom jim chtěli za jejich vystoupení poděkovat.

Ačkoliv se organizátoři z řad vyučujících snažili, aby studenti měli prostor po prezentacích jednotlivých škol si pokud možno neformálně popovídat, žádná živá diskuze se bohužel nerozproudila.

Jak jiná byla osobní setkání v rámci předchozích mezinárodních projektů!

Proto všichni pevně doufáme, že až se uvidíme příště, nebudou chybět stisky rukou ani přátelská objetí.

Zdeněk Suchý

zástupce ředitele gymnázia

Organizační novinky sportovní haly BIOS

Spolu s novým ceníkem, který schválila rada města a je platný od začátku listopadu, dochází ve sportovní hale BIOS k několika organizačním změnám, které by měly přispět k jejímu efektivnějšímu využívání.

Změny v ceníku

Ceník samotný již neobsahuje žádnou sníženou cenu pro určité spolky. Naopak rada města zvýhodnila slevou na pronájem některé sportovní oddíly. Procentuální výši této slevy ovlivnilo několik skutečností, např. zda oddíl hraje nějakou liguovou soutěž, zda jsou členové, resp. převážná část členů, ještě mimo ekonomicky výdělečnou skupinu (např. studenti vysokých škol), využívání mimo časově atraktivní hodiny apod.

Ceník také nově zavádí tzv. smluvní pokutu, která bude účtována v případě, kdy oddíl (objednatel) nevyužije rezervaci a řádně se neomluví. Případně

se sice omluví, ale již v době kratší než 7 kalendářních dní. Nově také bude naší snahou provádět co nejvíce plateb bankovním převodem a ne v hotovosti, jak tomu bylo doposud.

Spolkům využívajícím sportoviště pravidelně bude měsíčně zasílána faktura s formou úhrady právě převodem.

Změny v permanentkách

Ceník také ruší permanentky na třicet vstupů pro velkou tělocvičnu. V platnosti budou jen permanentky na deset vstupů. Pochopitelně vzhledem k letošní koronavirové situaci umožníme těm, kteří měli letos permanentku na halu či do posilovny a nestačili si ji vybrat, vstupy i v příštím roce. Nadále však už bude možné využívat permanentky pouze v rámci vybraného časového období, tzn. letní nebo zimní provoz. Například permanentku zakoupenou za ceny dle letního ceníku nebude

možné využít v rámci zimního provozu. Permanentky také mohou využívat jen ti, kteří nebudou mít městem přidělenou jinou slevu.

Změny v rezervacích

Poslední změnou je nový rezervační systém sportovní haly, který funguje od prosince. Aktuální rozvrh využití haly a posilovny je dostupný na webu města www.novestraseci.cz v záložce Sport a kultura /sportovní zařízení/, pronájem Bios. Pokud chcete zrušit své hodiny nebo si popř. volné rezervovat, vyplňte formulář se svým požadavkem.

Potvrzení, že jsme váš požadavek zpracovali, vám zašleme na mail.

Věříme, že tato nová služba přispěje k lepšímu využití haly a ke spokojenosti všech sportovců.

Na letní období počítáme s rozšířením i na venkovní sportoviště.

Lenka Pelcová

Nejdůležitější v životě je umět si vydělat na chleba

Ve zprávách o jarním i podzimním zavedení distanční výuky na školách se objevily stížnosti na nedostatečné technické vybavení žáků, škol a dalších školských zařízení včetně dětských domovů. Zajímalo mě, jak si stojí ten v Novém Strašeci. Má-li dostatek počítačů a personálu a jak obtížnou situaci celkově zvládá.

Domluvila jsem si tedy schůzku s jeho ředitelem **Mgr. et Mgr. Alexandrem Krškem** a během hodiny a půl jsem ho podrobila téměř křížovému výslechu. Trochu chaoticky jsem skákala od tématu k tématu, vyptala se na jeho osobní záliby i na podrobnosti chodu domova. Pan ředitel klidně a s rozvahou odpovídal a vysvětloval, až nakonec mé dotazování musel přerušit. S jedním z právě ochotných hochů šel na covidový test. Snad dopadl dobře.

(Alexandr Krško působí jako ředitel strašeckého dětského domova osm let. Vždy pracoval ve školství. Učil na malotřídce, vedl mimoškolní výchovu dětí i dospělých, publikoval, vlastnil horolezeckou školu i cestovku, spoluzaložil časopis Lidé a hory. Po horách už leze minimálně, daleko víc dnes jezdí na kole a je pravidelným účastníkem delších cyklistických závodů tzv. bez podpory. S oblibou fotografuje, věnuje se místopisu a historii, dlouhá léta byl členem redakční rady a přispíval do časopisu Turista. Rád cestuje, i když postupně zjistil, že pro něj není významné vydat se na druhou stranu zeměkoule a tam se vyfotit. Za daleko důležitější považuje to, co mu cesta přináší a s kým ji podniká. Veškeré prožitky a zkušenosti se pokouší promítnout do své práce.)

Kolik dětí obývá domov v současnosti?

Kapacita je dvacet čtyři a tu máme naplněnou. Vypadá to jako málo, ale myslím, že právě tak je to optimální, větší zařízení by se neměla zřizovat. V menším kolektivu lze uplatnit daleko osobnější přístup.

To je počet na jednu školní třídu. Žijí všechny děti pohromadě?

Donedávna by to tak bylo. V roce 2002 pro nás ale byl vytvořen samostatný zákon, taková naše bible. Podle něj se všechny dětské domovy měly přetřansformovat do zařízení rodinného typu. I když na to byl tehdy vyčleněn dostatek finančních prostředků, nepodařilo se to úplně všude. Ve stejném roce totiž přišly povodně a velkou část těchto peněz spolky. Dodnes v plné výši nepřitekly. Někde pomohly kraje (jako v našem případě), jinde se ředitelé obrátili na sponzory.

Některé domovy doteď přetvořené nejsou, jejich stávající prostory zatím nešlo přiměřeně zrekonstruovat.

Co jsou domovy rodinného typu?

Znamená to vytvoření samostatných skupin, které mají své prostory a v nich spolu žijí. My máme tři rodinné skupiny po osmi dětech a každá má svůj bytček. Zahnuje čtyři ložnice po dvou osobách,

Víkendové sjíždění Sázavy za podpory členů spolku Opři se (foto archiv DD)

kuchyňku, společný obývací a sociální zařízení. V naší hlavní budově jsou dva takové byty a třetí je ve zvláštním domku na dvoře. Většina činností probíhá právě ve skupinách tak jako v normální rodině. Nejsou to ale hermeticky uzavřené celky, děti se samozřejmě vzájemně stýkají.

Skupiny jsou tvořeny podle věku?

Ve všech jsou zastoupené různé věkové kategorie, to je přímo účelem skupin. Jedině sourozence se snažíme přednostně umístit do jedné, pokud je to počtem možné.

Kdo na děti dohlíží?

Každá skupina má dva stálé vychovatele a ti se střídají. Při běžném provozu nastupuje vychovatel po příchodu dětí ze školy a je s nimi do osmi večer. Poté přichází noční služba, ranní dobu a dopoledne zabezpečuje jeden člověk.

Naši zaměstnanci jsou převážně pedagogové, ti výhradně pracují přímo s dětmi. Vychovatelé musí mít pedagogické vzdělání, optimálně vysokou školu a určitě absolvovat speciální pedagogiku. Mám ověřeno, že jen minimálně záleží na jejich pohlaví či věku, důležitější je soubor vlastností a zkušeností. Náhodou je u nás více vychovatelů mužů, jsme tím atypičtí.

Vzájemná citová vazba dítě-vychovatel je asi dost silná, není to na překážku?

Je to záměr rodinných skupin. Dřív se u dětí střídalo daleko víc vychovatelů, takže k vytvoření hlubšího vztahu skoro nemohlo dojít. Mluvílo se o syndromu ústavní výchovy. Menší skupina se stálým vychovatelem tvoří pevné společenství, do kterého dítě patří.

Nehovoříme o rodinách, ale o rodinných skupinách. Uvědomujeme si totiž, že drtivá většina dětí má vlastní paralelní rodinu venku.

Jak se sem vlastně dítě dostane?

Na základě soudního rozhodnutí.

Zjednodušeně řečeno existují u nás tři typy kolektivních zařízení, které o děti pečují a vychovávají je.

Dětská centra (dříve kojenecké ústavy) zřizuje ministerstvo zdravotnictví. Umísťují se do nich děti do tří let věku a pracuje v nich především zdravotnický personál.

Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc zná veřejnost pod pojmem Klokánky. To ovšem není přesné. Název Klokánky patří pouze těm, které zřizuje Fond ohrožených dětí. Mnohá další zařízení zřizuje celá řada organizací. Sem se umísťují děti na základě soudního rozhodnutí či na žádost rodičů a třeba i staršího dítěte ve chvíli, kdy je potřeba okamžitě a na přechodnou dobu řešit nějaký problém v rodině.

Třetím typem jsou dětské domovy, ty jsou v gesci ministerstva školství. Mají stejné postavení jako všechny ostatní školy a školská zařízení. Většinu z nich zřizují kraje. Dítě v nich může žít od tří maximálně do dvaceti šesti let, pokud studuje. Jinak je hranicí osmnáct let, od nás ale nikoho nevyhazujeme.

Proč patří dětské domovy zrovna pod ministerstvo školství?

Sociální a zdravotnická zařízení poskytují svým klientům především péči. Naší prioritou je však výchova. Proto u nás pracují pedagogové, nikoli ošetřovatelé.

Musíme mít plán, ze kterého je zřejmý způsob, jak na děti chceme působit, rozvíjet je, vychovávat. Péče (tedy bydlení, strava, hygiena, ošacení) není vedlejší, ale probíhá jako samozřejmá a nutná činnost.

Myslím si, že je to tak správně.

Co je cílem dětského domova?

Jeho účelem a hlavním úkolem je, aby mladý člověk,

který z něho odchází, měl co nejvíc kompetencí pro samostatný život. Aby byl schopen pracovat, měl odpovídající vzdělání a uplatnění na trhu práce.

Dbáme na to, aby měl koníčky, které ho baví. Chceme, aby se naučil osobní odpovědnosti a dokázal se především postarat o sebe, potažmo o vlastní rodinu. Aby věděl, že musí mít práci, z ní zaplatí bydlení a své potřeby.

Nejdůležitější věcí v životě člověka je umět vydělat si na chleba. Kdo nemá objektivní důvod, neměl by čekat s otevřenou dlaní, až mu do ní něco samo spadne.

Daří se vám to?

Myslím, že jsme vcelku úspěšní, ne ale vždycky. Každý, kdo nás opouští, má práci a bydlení. Není třeba úplně samostatné, někdy je to ubytovna nebo tzv. byt na půl cesty, jindy se vrací do původní rodiny. Záleží jen na něm, jestli svoji příležitost využije. Stává se, že po měsíci práce dostane první výplatu a odejde z ní. Pak tři měsíce neplatí nájem a přijde o bydlení.

Jak to, že se na dětech neodrazí vaše dlouhodobé působení?

Dřív nebo později k tomu většinou dojde. Po pár letech se třeba vzpamatují a mohou využít vzdělání, ke kterému jsme je tu dotlačili. Mají například řidičák, svářečské zkoušky, výuční list apod., tedy určitý základ, od kterého se mohou odpíchnout. V původní rodině by ho patrně nedosáhli.

Je nutné si uvědomit, že osobnost člověka se z 90 – 95% utváří do jeho šesti let. Takových dětí se k nám dostane strašně málo. Do tvorby osobnosti tedy nemáme možnost plně zasáhnout. Navíc si s sebou nesou modely chování ze svého původního domova, ty se velmi těžko mění. Jejich paralelní rodiny žijí dál svým navykým životem, na ty my nepůsobíme. Když se k nim pak vrátí a nejsou silnými osobnostmi, záhy opět převezmou jejich vzorce chování.

Myslela jsem, že v dětských domovech jsou převážně sirotci...

Dá se říct, že 99% dětí v dětských domovech aspoň jednoho rodiče má. Ne úplně všechny se do ní ale chtějí vrátit. A neplatí, že všechny, které by rády žily jinak, to dokážou. To je vždycky velmi individuální.

Kam vaše děti chodí do školy?

Na zdejší základku, do speciální školy v Rakovníku, do středních škol a učilišť v širokém okolí. Mladí lidé mají možnost vybrat si školu dle svého zájmu. Samozřejmě se je snažíme nasměrovat tak, aby náročnost vzdělávání nebyla nad jejich schopnosti. Zohlednit je třeba také uplatnitelnost na trhu práce. V současné době máme několik středoškoláků. V minulosti někteří naši klienti studovali i prestižní střední školy, či školy vysoké.

Umísťování vlastnoručně vyrobených ptačích budek pod vedením Milana Tichaie (foto archiv DD)

Při nedávném distančním vyučování jste tady byli všichni zavřeni. Máte dostatek techniky? Vystačili jste si s personálem?

Počítače jsme postupně získali, v tom až takový problém nebyl. Horší to bylo s vytížeností personálu.

Máme asi polovinu dětí na základní škole, na ty bylo třeba při distanční výuce dost dohlížet. Některé nejsou schopné se samostatně připravovat, ani takhle absolvovat školní výuku. Pokud nemají dohled vychovatele, pustí si muziku nebo něco na tabletu, protože nechápou, co po nich učitel chce.

Nikoho dalšího na výpomoc jsme nepřibrali, snažili jsme se to zvládnout sami. Příště bych to ale nejspíš udělal.

Bylo to velmi náročné období. Vychovatelé dětem dopoledne pomáhali s distanční výukou, až do večera zas s domácími úkoly. Trávili společně veškerý čas. Podle mého děti dostávaly nepřiměřené množství úkolů. Chápu, že se učitelé snažili dostat osnovám, ale na děti toho bylo moc. Na nic jiného než na školu se vůbec nedostávalo. Nakonec jsme se učili denně do 16 hodin odpoledne, aby děti měly alespoň nějaký oddech.

Jak se slaví Vánoce v dětském domově?

Záleží na tom, kolik tu zůstává dětí. Pokud je to technicky možné a podmínky to dovolují, snažíme se, aby trávily vánoční čas se svou rodinou.

Já jsem tu býval každý Štědrý večer. I když byly moje děti malé, měli jsme doma stromeček odpoledne a na večer jsem odcházel sem. Rodina si na to zvykla. V posledních letech jezdí všechny děti, které u nás zůstávají, na Vánoce s dobrovolníky na hory.

Je vám děti v domově líto?

Samozřejmě je špatně, když nejsou se svými rodiči. Ale naučil jsem se určitému profesionálnímu přístupu. Nemůžu nad každým z nich plakat, popadnout ho a vzít si ho domů. To bych nemohl tuhle práci dělat.

Je nutné dodržovat vlastní psychohygienu, udělat tlustou čáru mezi osobním a profesním životem.

Některé kolegyně z jiných domovů, které žijí jen a jen touto prací, to těžce odnášejí. A to od psychických problémů po rozvrat vlastní rodiny.

Může se samozřejmě stát, že vám někdo přiroste víc k srdci. Přistupuji k tomu jako v rodině. Platí pro mě pravidlo bezpodmínečného přijetí. Něco jsi provedl, následuje trest.

Ale neodmítám tě, stále jsi jedním z nás.

Lída Fafílková

Ptačí budky podruhé... (foto archiv DD)

Z nových knih

Detektivky a thrillery

Dán, D. – Klubko zmijí

Bryndza, R. – Mlha nad Shadow Sands

Historické romány

Bártová, A. B. – Žena tří mužů

Cornwell, B. – Meč králů

Společenské romány

Musso, G. – Noc v Central Parku

Musso, G. – Volání anděla

Rooney, S. – Rozhovory s přáteli

Límanová, T. – Drzá, líná, neschopná

Wingate, L. – Kniha ztracených přátel

Harrelová, L. – Šepot papíru a inkoustu

Nachtmanová, P. – Poslední milenka

Riley, L. – Motýlí pokoj

V této nelehké době Vám chceme popřát do nového roku hodně radostných dnů, pevné zdraví a mnoho pěkných knížek.

V roce 2021 se na Vás těší Vaše knihovnice

Jitka, Jitka a Daniela

Klub cesty za poznáním

Přichází nový rok 2021 – všichni v novém období očekáváme, že se podaří zvládnout coronavirovou epidemii a život bude pokračovat v přirozených podmínkách.

Proto bychom rádi popřáli našim členům a příznivcům pevné zdraví a sílu překonat tento nepříznivý čas. Hlavně nevzdávat se smyslu pro kulturní život a vše krásné.

„Princip života spočívá ve schopnosti zregenerovat se.“

Bohužel tak, jak se celospolečenská situace vyvíjí, a je to stále doba plná nejistoty, nemůžeme přistoupit k realizaci klubového programu, byť v nějaké omezené podobě. Chceme věřit, že opět přijde čas ke společnému setkávání a s radostí budeme moci nabídnout zajímavé přednášky, výlety a vycházky.

Prosíme, sledujte příští informace.

Těšíme se, až se zase společně setkáme u nás v muzeu.

Barbora Honzíková

Tipy od knihovnice

Děvčata 1. republiky

Jana Poncarová, Dita Pepe

Nakladatelství Wo-men, 2020

Anotace:

Kniha Děvčata první republiky přináší vyprávění osmi žen, které se narodily a vyrůstaly v době prezidentského T. G. Masaryka, aby poté prožily bouřlivé 20. století – i kus toho současného – se všemi jejich zraty a proměnami. Na pozadí velkých historických událostí hrdinky knihy studovaly, pracovaly, odávaly se, zažívaly krivdy komunistického režimu i násilnosti v manželství, musely se vyrovnávat se ztrátami dětí i svých blízkých a dělat náročná životní rozhodnutí.

Vzpomínky všech osmi žen se čtou velmi lehce. Každá z nich prožila naprosto jiný život, některá v bohatství, jiná se celý život potkávala s chudobou. Svě životy vyprávějí do nejmenších podrobností.

ností. Všechny bez rozdílu vzpomínají na své dětství a mládí, na své rodiče, některé i na vztahy s muži. Příběhy jsou někdy podávány skoro jako pohádka.

Při čtení přemýšlíte, nakolik jsou jejich vzpomínky poznamenány slábnoucí pamětí anebo kde si skutečnost malují v lepších barvách. Dnes mají všechny samozřejmě zdravotní problémy, většina jim ale nepodléhá. Závěr vyprávění vždy končí optimisticky – jsou prostě rády na světě.

Kniha je proložena mnoha dobovými i současnými fotografiemi. To jí dodává autentičnosti a jejich životy to nám, čtenářům, hodně přibližuje.

Příběhy děvčat první republiky se spisovatelce Janě Poncarové a fotografce Ditě Pepe dle mého zkrátka povedly.

Co bych za to dala, kdybych mohla moje babičky, dědečky vyzpovídat a dozvědět se všechno z minulosti. Někdo tu možnost nemá, někdo je ve věku, kdy ho to ještě nezajímá a někdo to, bohužel, prostě nestihne... Není právě nyní ten vhodný čas?

Jitka Tomášová

Pozvánka do muzea

V době, kdy píšu tyto řádky, opět visí ve vzduchu Damoklův meč nad osudem zpřístupnění kulturních institucí veřejnosti. Muzeum jsme pro vás otevřeli 3. prosince a už opět nevíme, jak dlouho vydržíme. Berete proto, prosím, pozvání na naše akce s otazníkem a vždy se informujte, zda nedošlo k zrušení některé akce či přímo uzavření celého objektu. Děkujeme.

Zároveň bych ráda poděkovala za to, že k nám do muzea chodíte.

Vaše podpora je pro nás impulsem pro další činnost, ačkoliv se v tomto období jeví jako zbytečná.

Věřte, že toto marné vynaložené úsilí je pro nás deprimující a vaše návštěvy jsou pro nás vyložené zdrojem pozitivní energie. Velmi nás těší, že hojně navštěvujete **Modelářskou výstavu, kterou jsme prodloužili zatím do 16. ledna**. Zveme vás na komentované prohlídky, které jsme s panem Martinem Starým naplánovali na sobotu **9. a 16. ledna**. Po celý den se vám budou modeláři věnovat a zprostředkují výklad k vystaveným modelům. V provozu bude také modelové kolejiště, což jistě ocení naši nejmladší návštěvníci.

V den konání poslední komentované prohlídky bychom chtěli uzavřít celou Modelářskou výstavu slavnostní derniérou, na kterou vás srdečně zveme.

Derniéra by se měla uskutečnit **16. ledna od 17.00 hodin**.

Pokud by ale znovu došlo k uzavření muzeí, jsme rozhodnutí Modelářskou výstavu opět prodloužit a posunout termíny nejen komentovaných prohlídek, ale i slavnostní derniéry.

Nedojde-li k prodloužení Modelářské výstavy z důvodu uzavření muzeí, rádi bychom ve čtvrtek **21. ledna** otevřeli výstavu **Obrazů paní Zuzany Stehnové**.

Zuzana Stehnová je rodačkou z Kolína, kde žila do svých 25 let. Lásku k tužce ji provází od dětství,

kdy na popud učitelky z MŠ začala navštěvovat výtvarný obor ZUŠ Františka Kmocha v Kolíně. Později si po přípravě pod vedením tehdejšího ředitele ZUŠ Pavla Rajdla splnila svůj sen a začala studovat obor Návrhářství a modelářství na Oděvní průmyslové škole v Praze. Ve studiu textilu poté pokračovala na Univerzitě v Hradci Králové oborem Textilní tvorba. V roce 2016 vedla volnočasový kurz šití v Novém Strašci.

Výstavu Obrazy prezentovanou v našem muzeu pojala autorka jako retrospektivu svých prací. Návštěvníci si mohou prohlédnout portrétní práce, trochu fashion ilustrace a lehkou ukázkou abstrakce.

Vášeň k textilu je pro ni však stále na prvním místě. V současné době se věnuje více textilní tvorbě v podobě autorských hraček.

Na facebooku je možné sledovat její tvorbu na stránce Novostrašecká zašívána a na Instagramu pak moje.zasivarna.

Jak sama říká: „Budu ráda, když si návštěvníci na výstavě odpočinou a na chvíli zapomenou na každodenní starosti.“

My její myšlenku sdílíme, a abychom vám i my pomohli utéct od starostí všedních dní, zveme vás k poslechu přenosu **Adventního koncertu**, který jsme natočili v kostele Narození Panny Marie v neděli 13. prosince. Během vystoupení zazní skladby Františka Xavera Brixie, Jana Křtitele Kuchaře, Antonína Dvořáka a Petra Ebena v podání Aleše Nosky (varhany) a Blanky Noskové (zpěv). Tento přenos si můžete poslechnout na Youtube Muzea T. G. M. Rakovník.

Sledujte i nadále, prosím, naše webové či facebookové stránky, případně naše informace umístěné ve vitrínách na náměstí a u muzea.

Těšíme se na vaši návštěvu.

Barbora Honzíková

František Josef Hlaváček – básník a novinář

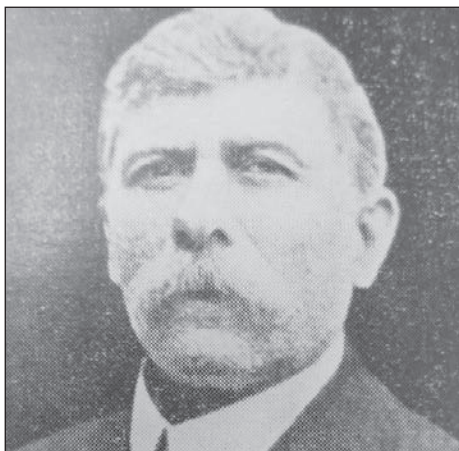
(7. 6. 1853 Řenčov – 11. 2. 1937 Cicero u Chicaga, USA)

František Josef Hlaváček se narodil v Řenčově, dnes Řevničově, v rodině ševcovského tovaryše Josefa Hlaváčka a jeho ženy Anny.

Těšil se, že bude studovat na gymnázium, ale osud tomu chtěl jinak. Od svých čtrnácti let pracoval jako havíř v severních Čechách. Po návratu z vojny v roce 1876 pracoval krátce na dole Nelson v Oseku, pak si našel práci v Bohosudově. Své literární nadání posiloval četbou a brzy přispíval do řady časopisů. Byl také jedním z prvních dělnických básníků.

Od roku 1878 patřil k předním činovníkům Odborného hornického spolku v Bohosudově, v jehož rámci působila i místní sekce Československé sociálně demokratické strany. Na počátku hornické stávky v roce 1882 vydal v Teplicích první a zároveň poslední číslo časopisu Hlas lidu. Vzápětí byl zatčen a pro podvratnou činnost odsouzen na tři měsíce vězení. Trest si odpykal v pražské Novoměstské věznici, kde mimo jiné složil český text Píseň práce.

Po propuštění vydával několik časopisů, ale vzhledem k neustálé perzekuci se v lednu 1886 vystěhoval do USA. Následoval tak žurnalistu a svého spolupracovníka Josefa Boleslava Pecku,

František Josef Hlaváček (František Frolík)

s jehož adoptivní dcerou se oženil. V USA redigoval řadu časopisů a spolupracoval s dalšími anarchisty, bývalými kolegy z radikální části sociální demokracie, známými postavami dělnického hnutí.

Kromě překladu knihy Francouzská revoluce vydal dvě sbírky básní Pochodeň a veršovanou Pohádku o stvoření světa. V USA se také dočkala prvního otištění Píseň práce. Pecka ji uveřejnil

v roce 1887 ve Zpěvníku dělnických písní. Jeden z výtisků se tehdy dostal do rukou prostějovského redaktora Josefa Hybeše, který Hlaváčkův text 18. dubna 1889 zveřejnil s drobnými úpravami v časopisu Hlas lidu.

V této podobě se pak stala píseň hymnou českých dělníků.

Za 1. světové války spolupracoval s čs. zahraničním odbojem. Hlaváček byl bojovníkem za práva dělníků v dobách, kdy se diskutovalo o zkrácení pracovní doby na jedenáct hodin denně, získání všeobecného volebního práva nebo o možnosti chodit do českých škol.

Byl jedním z těch, kteří nehledali prospěch, nýbrž byli za své vize věznění a pronásledování. Ve Spojených státech prošel Hlaváček vývojem od anarchismu až k umírněnému socialismu a vstoupil opětovně do řad sociální demokracie.

František Hlaváček zemřel 11. února v Cicero u Chicaga.

V Prostějově je po něm pojmenováno náměstí.

František Frolík

Bude lednová pohádka?

Naděje umírá poslední. Plné optimismu připravují pracovníci NKC pořad pro malé diváky už na leden. Do Strašecí se těší Divadýlko Mrak z Havlíčkova brodu s Trojlístkem pohádek.

Uvádět by se měl v neděli **24. ledna od 15 hodin** ve velkém sále NKC.

Na motivy klasických pohádek O Otesánkovi, O Budulínkovi a Hrncečku vaří! ho napsali Yvonna Kršková a Jan Prokeš.

Zakládající a jediní členové souboru jsou Yvonna Kršková a Josef Melena, první pohádku zahráli dětem už v roce 1994. Jsou tedy velmi zkušenými divadelníky.

Trojlístek pohádek je propojení činohry, využití polomasek a použitých osmnácti loutek nejrůznějších druhů, špetka strachu a legrace, to vše ve stylu country.

Představení, které je plné nečekaných i očekávaných zvratů, dramatické situace, zjemněné notnou dávkou humoru, se známými písničkami od táboráků a vše propleteno psanými i nepsanými zákony chování lidí v přírodě a k přírodě.

Divadýlko Mrak hraje především pro malé diváky, ale bravura, s jakou herci zvládají převleky i ovládají loutky všech druhů, typů a velikostí, jim získala sympatie i u dospělého publika.

Vstupné děti 30 Kč, dospělí 45 Kč.

Lída Faflíková

Koledy do oken

V pátek 11. prosince se podvečerním městem nesly zvuky oblíbených vánočních koled.

NKC totiž pozvalo Podřipský žesťový kvintet, aby do tichých ulic vnesl adventní atmosféru, jakou lze zažít jen jednou v roce. Vzhledem ke covidovým opatřením se nekonal obvyklý program na Komenského náměstí, tedy žádné stánky se svařákem a vánočním zbožím, žádná veřejná vystoupení, smutno a liduprázdno. A do toho se najednou ozvaly krásné, živě hrané koledy. Lidé se zastavovali, vyhlíželi z oken a usmívali se. Po domluvě s pořadatelem zahráli muzikanti na třech místech města vždy po dvaceti minutách, což bylo velmi

vstřícné gesto. Poslechnout si je mohli i ti, kteří nemohou či nechťejí vycházet ze svého domu.

„Na Křivoklátském sídlišti se lidé nejen dívali z oken, ale někteří přišli ven. Starší lidé vděčně děkovali s tím, že by měli problém dojít třeba až na náměstí a takhle si koledy moc užili. Bylo to velmi milé a dojemné,“ uvedla manažerka kvintetu Hana Michalová.

Bude-li během příštího roku stále obdobná situace, mají pracovníci NKC v plánu uspořádat takových „koncertů do oken“ určitě víc.

Lída Faflíková

Soutěž o nejhezčí vánoční stromček

Letos podruhé se během adventu konala soutěž o nejhezčí stromček, do které se přihlásilo čtrnáct kolektivů. Všichni si se zdobením dali velkou práci a bylo opravdu těžké říct, který byl nejhezčí. Naštěstí nemusela rozhodovat porota, ale široká veřejnost. A tak záleželo hlavně na tom, kdo osloví co nejvíce příbuzných a známých, aby hlasovali právě pro ten jejich. Nakonec nejvíce hlasů získal stromek Petry Slavíkové s rodinou. Na druhém místě se umístila Mateřská škola Rákosníček. Třetí místo obsadily dva stromky, které nazdobily děti z Mateřské školy Na Kocourku a Veronika Brhelová a spol. Výhercům gratulujeme.

Ozdobené stromky na Komenského náměstí budily pozornost a přispěly k vánoční atmosféře ve městě, což je důležité zvláště v této době, kdy se jiné akce nekonají. Jsme zvědaví, kolik kolektivů se do soutěže přihlásí příští rok a jaké ozdoby na stromcích uvidíme.

Všem zúčastněným děkujeme.

Ioana Rezková

Stromek s nejvíce hlasy
(foto Ioana Rezková)

Bez pomoci by to nešlo

Domov seniorů Nové Strašecí

Nástup podzimu a s ním i dalšího rozvoje nákazy, která nás připravila již o pohodu svátků letošního jara, jsme sledovali opět s obavami. Zprávy o zhoršující se situaci v různých částech naší vlasti nás vrátily do času prvního nouzového stavu, který prožívala celá naše společnost. Starosti, kterými procházíme při každoročních chřipkových epidemiích, se ještě umocňovaly s informacemi o plnicích se kapacitách nemocnic a nárůstu diagnostikovaných případů virového onemocnění Covid19.

Opatření, která jsme na pokyn paní ředitelky okamžitě uváděli v praxi, sice znepříjemnily poklidnou atmosféru a pohodu našim klientům, ale byly nevyhnutelné k odvrácení hrozícího šíření nákazy v našem domově. Nebylo vždy jednoduché vysvětlovat opakované nepříjemné testování, zákaz návštěv rodinných příslušníků, neustálé dezinfikování či nutnost nošení roušek. Zdálo se, že všechna tato včasná opatření i obezřetný přístup zaměstnanců bude dostatečnou ochranou našich seniorů.

V druhé polovině října se situace výrazně zhoršila s prvním diagnostikovaným zaměstnancem, který ale byl bez příznaků. Přes okamžitá karanténní opatření se nákaza začala šířit všemi pavilony a většinu se nevyhnula. Přes zdravotní potíže a očekávané komplikace byli naši klienti velice trpěliví a statečně snášeli všechny zákroky a izolaci.

Nákaza však neminula ani ošetřující personál i přes striktní používání ochranných pomůcek, maximální hygienu a opatrnost při práci. Zajistit nepřetržitý provoz v době, kdy každý den odcházeli do karantény další a další zaměstnanci, bylo čím dál složitější.

Vzhledem k dlouhodobé spolupráci paní ředitelky s vedením města v čele se starostou Karlem Filipem a krizovým týmem, pomoc na sebe nedala dlouho čekat. Nouzový stav a s ním i uzavřené střední školy daly prostor studentům místního gymnázia. Další pomocníci z řad občanů a studentů SZŠ a VOŠ v Kladně vypomáhali v přímé péči o klienty, při úklidu a vůbec zajištění chodu našeho provozu alespoň v nezbytném rozsahu. Ke zlepšení nálady klientů, brigádníků i zaměstnanců přispěla také cukrářka Michaela Dokládalová svými vynikajícími domácími zákusky.

Všem, kteří v této nelehké době podstoupili riziko vlastní nákazy, a naopak šli nabídnout své síly a schopnosti tam, kde to bylo nejvíc třeba, patří velké poděkování paní ředitelky Miluše Júnové.

Díky patří i obětavým zaměstnancům, kteří nehleděli na čas, který mohli trávit odpočinkem s rodinami a nad rámec svých povinností přes psychické i fyzické vyčerpání pečovali o nejhroženější obyvatele – naše seniory.

Věříme spolu s našimi klienty, že další setkání se všemi pomocníky proběhne v lepších časech

Zaměstnanci DS a brigádník student Michael Stružka
(foto archiv DS)

a při radostnější příležitosti. Chtěli bychom všechny, kteří nám tak moc pomohli, pozvat na jarní posezení s grilovaným kuřátkem a kapelou Pohodáři.

Vedení i zaměstnanci Domova velmi děkují Sboru dobrovolných hasičů Nové Strašecí, Mgr. Jiřímu Boučkovi, Aleně Zemanové, Zdeňku Lorencovi, Lyubově Tsekhanovské, Kateřině Hůlové, Nikole Bubancové, Nikole Rosenbaumové a studentům Kateřině Šubové, Lucii Novákové, Veronice Kratinové, Michalu Stružkovi, Barboře Langerové, Barboře Šváchové, Daniele Pipotové, Anně Bouzkové, Markétě Holé, Petru Machovi, Lence Mauzerové, Karolíně Koutecké, Magdaleně Součkové, Nikole Šrytové, Tereze Bořánkové, Nicole Ilkiv, Kateřině Kynclové a Lauře Cibulkové.

Adéla Belušová

Domov seniorů Nové Strašecí

Budiž světlo?

Vážení zastupitelé,
oslovujeme vás jako myslivci a členové Honebního společenstva v našem městě.

V souvislosti s přirozeným zoetřováním zastavěné části města dochází ucelku pochopitelně k navyšování osvětlovaných ploch v okrajových částech.

Je jasné, že osvětlení komunikací, chodníků a klíčových míst infrastruktury města je nezbytné a pro pohyb obyvatel i bezpečnější. Není jistě ani zanedbatelný vliv veřejného osvětlení na kontrolu pohybu méně přizpůsobivých osob nebo na napad trestné činnosti.

Přesto vás žádáme o zvýšenou kontrolu před narůstajícím světelným znečištěním.

Provozní objekty jako jsou Hamioplast, sklad společnosti Vánoční dvůr, Euromedia či nová ČOV svým zbytečně intenzivním osvětlením vytvářejí takový světelný smog, že zveřejní i v nočních hodinách nevyhází a zůstává o úkrytu. Intenzivní světlo jí totiž znemožňuje normální noční vidění.

Tím dochází ke kumulaci dosud zde žijící smrti i černé zvěře (divoká prasata) na neosvětlených a zalesněných lokalitách a tím i k přirozenému vytlačování slabších jedinců úplně mimo světelným smogem dotčenou oblast.

Pomineme-li výrazně zhoršenou možnost odstřelu černé zvěře, jak po nás požadují státní orgány v souvislosti s opatřeními proti prasečímu moru, aktuálně vidíme stejně jako vy zejména úbytek smrti zvěře.

Ale vážení zástupci, nejde nám o úlohy, více stojíme o udržení biodiverzity v krajině. Přitom všichni víme, že stačí změnit tvar použitých reflektorů, třeba takových jako použili naši předkové v r.1871 na novostrašeckém nádraží a naši současníci při rekonstrukci téhož.

Potom světelná reklama Hamioplastu, reflektory Euromedií svítící jak maják, světla skladů Vánočního dvora oslepující až ke Konopasu i podivná, až ke kapličky svítící kulatosvětla na stěnách nové ČOV by jednoduchými kšiltly nebo automatickou regulací snížila nepříjemný smog.

Je skoro jisté, že ani Pánbůh nás nezatrátí, že mu nesvítíme do oken.

Antonín Cířka

z Honebního společenstva Nové Strašecí

Tříkrálová sbírka 2021 bude jiná

V první polovině ledna jsme si už zvykli potkávat Tři krále - koledníky s pokladničkami. Tentokrát to bude nejspíš jiné. Možná místo tří budou dva, možná jenom jeden a může se stát, že nepotkáme nikoho ... ani krále, ani koledníčka.

To dnes nevíme, a proto Charita ČR připravuje i variantu DMS. Tel. číslo, na které se budou DMSky posílat, teď ještě neznáme, ale víme tvar, který budeme odesílat: **77727101**.

Tedy 777 jako dar do Tříkrálové sbírky a 27101 (případně jiné) jako PSČ místa, odkud darujeme.

Jestliže koledníci budou moci vyjít, potkáte je asi do 11. ledna. Vy, kteří chcete svůj dům označit křížem K+M+B+2021 /případně samolepkou s tímto nápisem/ a přispět do pokladničky z tepla domova, ozvěte se na tel 739031391 (Julie Adltoová).

Rádi k Vám s koledníky přijdeme v dohodnutý čas. Velmi jednoduše z domova tak podpoříme dob-

rou věc. Z historie víme, že Novostrašecí, Rudští i Lánští jsou štedří dárci.

Věřím, že ani v roce 2021 neklameme.

Pro aktuální informace, které se mohou měnit každým dnem, sledujte, prosím, stránky farnosti Nové Strašecí nebo Tříkrálové sbírky.

www.farnostnovestraseci.cz

www.trikralovasbirka.cz

Julie Adltoová

Co nás čeká v roce 2021?

Také si kladete tuto otázku. Některé věci ovlivnit nemůžeme, ale řada věcí záleží jen na nás, jaký k nim zaujmeme postoj, kam nasměřujeme energii. To si asi mnozí z nás uvědomili s koronavirovou nákazou, kdy těžší či těžký průběh měli lidé s obezitou nebo jinými zdravotními problémy. Přibývá těch, kteří nečekají na zázraky, ale chtějí být sami za sebe odpovědní. Každá změna se počítá, každý posun správným směrem se na zdraví projeví. Pokud zvažujete změnu stravování nebo svého životního stylu, asi není příhodnější okamžik než teď. Podle celostní medicíny je zima nejen nejchladnějším, ale také nejkřivějším obdobím, kdy organismus šetří a regeneruje své síly. Příroda zbytečně neplýtvá energií, kterou bude potřebovat na jaře. Vezměme si z ní příklad a odpočíváme. Můžeme se zaměřit na náš vnitřní svět, zapřemýšlet sami nad sebou, co změnit, kam se v příštím období posunout. Zima je jako stožená na sprádaní myšlenek, které můžeme na jaře s velkým elánem uskutečnit...

Uvařte si hrnek dobrého ledvinového čaje s celíkem zlatobýlem (v zimě posilujeme ledviny), zachumlejte se do deky a pěkně si vše pročtěte.

Zachytila jsem několik postřehů od čtenářů mých příspěvků, kteří by chtěli udělat změny, chtějí si vařit. Neví ale, které suroviny mají mít ve spíži nebo suroviny, které v receptech používám, neznají. Navštivte bezobal Pět švestek, kavárnu Kaffku a ochotné dívky vám s radostí poradí s výběrem i nákupem. Pokud rádi brouzdáte po internetu, mrkněte na www.probio.cz, www.countrylife.cz, www.danfood.cz, www.sunfood.cz, www.lifefood.cz, www.scuk.cz.

Nebo přijměte pozvání do naší spíže, dneska prozkoumáme luštěniny.

V příštích číslech si povíme o obilovinách, dochucovadlech, mořských řasách, sladkách atd.

Luštěniny

Z luštěnin vařím nejraději čočku. První pomoc při spěchu je červená čočka, která se nemusí namáčet a je uvařená do 20 min. Existuje i čočka černá, zelená, žlutá a hnědá. Používám hrách, cizrnu, fazole různých barev i velikostí. Chci vás upozornit na fazole adzuki, které jsou léčivé. Svým tvarem připomínají ledviny, které posilují. Podle celostní medicíny nám v zimě vládne element vody, pod který spadají ledviny a močový měchýř. Oba orgány jsou nyní na energetickém vrcholu a jsou v tomto období nejvíce zranitelné. Zařazením fazolí do jídelníčku v lednu a únoru tyto orgány velmi dobře posílíme.

V případě, že chceme konzumovat sóju, upřednostňujeme tradiční fermentované produkty jako je tofu a tempeh, miso pastu a tradiční sójovou omáčku. Velmi omezte sójovou mouku a tzv. sójové maso, které jsou velmi těžce stravitelné. Jestliže

získáváte bílkoviny ze živočišných produktů, dbejte, aby ideálně bylo maso v bio kvalitě. Případné těžké kovy a chemikálie se koncentrují cestou v potravinovém řetězci, a proto je jich v živočišných potravinách vyšší množství. Maso ze zvířátek, která se pásala, obsahuje také vitamín B12 a vitamín K2.

Luštěniny jsme už vařili v loňském únoru. Krátké opakování ale neuškodí. Já si uvařím vždycky celý 500 g sáček. Po vychladnutí přemístím do sklenice a uložíím v lednici. Postupně odebíráím a využívám jako bílkovinu do různých zeleninových omáček, salátů nebo dipů.

Jak je správně uvařit? Nebojte, když dodržíte postup, nebudou vás nadýmat!

1. Luštěniny rukou pečlivě **propereme** ve studené vodě (do mísy dáme luštěniny, zalijeme vodou a rukou propíráme, mneme), vodu vylijeme, můžeme zopakovat

2. **Namočíme** na 8–12 h (nejlépe přes noc) ve čtyřnásobném množství vody, (namáčením se odstraňují těžce stravitelné látky), pouze červenou čočku a púlené mungo nemusíme namáčet

3. Namáčecí vodu vždy **vylijeme** a na vaření použijeme čistou, aby byla asi 1 cm nad luštěninou

4. Lépe je **uvařit** v papiňáku, ze začátku je nepřiklápíme a sbíráme pěnu, pak dolijeme asi půl hrnku studené vody (šoková metoda), přidáme mořskou řasu (obohatí je o minerály a zvýší stravitelnost), zavřeme papiňák a vaříme. Já nejraději přidávám mořskou řasu Kombu. Kdo upřednostňuje bylinky, použije satirejku nebo majoránku.

Nesolíme.

Naše červenice s bílými fazolemi

V zimě je potřeba do organismu dodat vodu ve vázané formě, a to se nám nejlépe podaří

ve formě polévek nebo omáček, kdy je voda vázaná na minerály ze zeleniny. Používám hodně kořenovou zeleninu, která je jangová a dodá tělu teplo. Na omáčky nemám přesný recept, proto ji mám pokaždé trochu jinou. Také naše názvy jsou na hony daleko názvům z kuchařských knih. Nejraději je nazývám podle barvy převažující zeleniny. Máme zelenici, žlutici, červenici, (neumím modřici, kterou po mně chce vnouček). Při tomto vaření nepoužívám ani moc váhu, za to fantazii popouštím uzdu.

5 lžíce oleje sezamového (je vhodný na zimu), olivového nebo ghí

1 cibule

mořská sůl

600 g zeleniny – řepa, mrkev, dýně, (zkoušejte, jednou dejte víc mrkve, příště řepy – uvidíte, která varianta bude nejchutnější)

5 ks hřebíčku, 3 bobkové listy, kousek celé skořice, špetka tymiánu, pár kuliček nového koření

1 lžíce opraných lněných semínek (udělá pěknou omáčkovou konzistenci)

asi 750 ml l zeleninového vývaru nebo vody (držím se hesla, naředit mohu kdykoliv)

umeocet na dochucení

Na oleji (nebo ghí) orestujeme cibuli, osolíme a přidáme ostatní zeleninu nakrájenou na kousky. Přidáme koření, lněné semínko a podlijeme zeleninovým vývarem nebo vodou. Povaříme asi 20 min. Vyndáme koření a rozmixujeme. Na závěr dochutíme umeocetem. Omáčky ničím nezahušťuji, nepřidávám ani rostlinou smetanu. Tento efekt tam udělá lněné semínko. Servírujeme s kroupovými knedlíčky (popsány jsou v NM 5/2020) nebo celozrnnou (kulatozrnnou – hodí se na zimu) rýží a bílými fazolemi, přelijeme omáčkou.

V případě, že jste omáčku naředili příliš, nezaváhejte a podávejte jako polévku. Doba varu fazolí je asi tak 60 min v papiňáku. Vypnu je a nechám dojít, pak jsou doslova máslové.

Jeden můj tip na posílení ledvin při zimomřivosti, když máme problém se zahřát nebo máme studené nohy anebo trpíme různými strachy.

Vezmeme 1 kg soli (nemusí být kvalitní, tedy nijak drahá), zahřejeme ji na pánvi nebo v troubě na plechu a nasypeme do velké pánské ponožky. Uděláme uzel a přikládáme na oslabené ledviny. Pozor, ať se nespálíte.

A co přeji sobě, přeji i vám. Aby se lidem otevřely oči a začali koukat i kolem sebe, přemýšlet nad tím, co dělají a jaký to má vliv na ty okolo, a to ať pozitivní či negativní. A aby to všechno se dařilo i mně samotné. Buďte zdraví, šťastní, milujte a buďte milováni a žijte v souladu sami se sebou.

A nezapomeňte:

Jíme, abychom žili a nežijeme, abychom jedli.

Ivana Pedálová

Včely jsou základním kamenem živočišné i rostlinné říše

Obyvatelé Nového Strašecí i jeho okolí mohou být na místo svého bydliště prázdným hrdí.

Škarohlídi se nad takovým úvodem jistě usklíbnu a vychrlí seznam toho, co by se mělo zlepšit, změnit, zrušit, napravit, postavit, přidat a kdoví co ještě. Z jejich pohledu možná není, čím se chlubit. Já ale na Novostrašecku nežiju a zdejší dění vnímám nezaujatým okem. A vzhledem ke své povaze si raději všímám toho pozitivního.

Docela hodně věcí tu totiž dobře funguje a některé přímo mistrovsky. Právě o nich se chci dozvědět co nejvíce a prostřednictvím měsíčníku je připomenout čtenářům.

Vždy a všude mě spolehlivě dostane parta do něčeho po uši zapálených nadšenců a když je to navíc tak veledůležitý obor jako včelaření, neznám můj obdiv hranic.

Život včel v úlu, jejich neuvěřitelně propracovaná organizovanost, soběstačnost, sebekázeň, obětovávání se a veškerá činnost směřující výhradně ve prospěch celého společenstva mě fascinují už léta. Včely nás lidi ke svému životu vůbec nepotřebují, ale my se bez nich neobejdeme. Tvoří 80% všech opylovačů na Zemi. Kdyby zanikly včely, bude je do čtyř let následovat celé lidstvo. To jsou vědecké poznatky.

Včelařství je jeden z nejstarších oborů lidské činnosti. I malé děti vědí, že včelky tvoří med, na který si od nepaměti dělá kdekoliv zálusk, zvířata, a především my lidé. Využíváme veškeré produkty, které včely vytvoří. Kromě medu i vosk, mateří kašičku a propolis, všechno se nám hodí. Včely chováme ve velkém množství a šlechtíme je, tvoříme včelařské spolky, u nás registrované v Českém svazu včelařů.

Takový spolek je i v Novém Strašecí. Kromě měs-

Michaela s Metodějem a Magdou Slavíkovými
(foto Lída Fafílková)

ta zahrnuje dalších osm obcí v okolí, jejichž včelaři se starají o několik stovek včelstev.

V jeho rámci se před pár lety utvořil **Včelařský kroužek** pro mládež.

Rozhovor s jeho vedoucí **Michaelou Kubičkovou** a dvěma včelařkami sourozenci **Metodějem (14)** a **Magdou (11) Slavíkovými** se uskutečnil jednoho prosincového sobotního dopoledne ve zbrusu nové klubovně na Fortně. (o ní více v čl. Rekonstrukce na Fortně)

Povězte mi o začátcích Včelařského kroužku

Michaela: Založil ho před pěti lety předseda zdejšího spolku dospělých Jiří Hubka spolu s Radkou Štýbrovou, oba velcí nadšenci. Pomáhala jsem v kroužku s pořádáním soutěží, výletů, bojovek či kvízů coby kreativní garant, v září 2020 jsem se stala jeho vedoucí. V současnosti máme dvanáct včelařů, víc by se do malé klubovny ani nevešlo.

Nabíráte stále nové členy?

Michaela: Přijímali jsme loni v září, teď už máme stop stav. Zájem byl veliký, dokonce jsem musela šest až sedm dětí odmítnout. Bereme je od 2. třídy,

aby uměly číst a psát. Horní věkovou hranici nemáme stanovenou, určitě ale nikoho kvůli věku nevyhodíme. A zatím nefungujeme tak dlouho, aby od nás někdo přirozeně odešel.

Nejstarším naším členem je čtrnáctiletý Metoděj, ten se ale brzy změní v asistenta.

Co je náplní činnosti kroužku?

Michaela: Z Českého svazu včelařů máme osnovu asi osmi témat, kterou musíme s dětmi během roku probrat a splnit zadané úkoly. Její obsah se stále opakuje, znalosti se tak každý rok prohlubují a rozšiřují. My si navíc přidáváme další vlastní témata, snažíme se být kreativní.

Chceme, aby děti věděly, jak včela žije, jaké je uspořádání včelstva, nejen to, že má šest nožiček.

O čem včelaření je a co obnáší. Některé děti doma včely mají, jiné přicházejí bez jakýchkoliv zkušeností.

Součástí klubovny je medárna a dílna, kde si stloukáme rámy. Na přilehlé zahradě chováme tři včelstva ve třech úlech. Všechno si ukazujeme v praxi. I ty nejmladší děti se zúčastňují práce kolem našich včelíček, pro každého máme ochranný oblek.

Jak často se scházíte?

Michaela: Za normálních okolností každé úterý na hodinu a půl. Někdy jsme tady v klubovně, jindy jdeme do přírody a povídáme si nejen o včelkách, ale také o květinách, o bylinách. Vloni si děti vytvářely třeba herbář. Fotili jsme si květiny a děti se učily je rozpoznávat.

Teď v covidové době to ale není možné. Předvánoční dílničky jsem vyřešila tak, že jsem si na dnešní sobotu od osmi hodin ráno pozvala včelařky každého na hodinu, aby se spolu nepotkávaly. Až do večera budeme pracovat s voskem. Vykrajujeme tvary a dělat z nich svíčky.

Metoděj s Magdou jsou sourozenci, proto jsou tu dva najednou.

Včelařky na výletě (foto archiv včelařského kroužku)

Na stole v klubovně byly rozložené voskové pláty-mezistěny do úlů, cukrářská vykrajovátka a silikonové formičky na plastické svíčky. Ze dvou Michaela právě vyloupla Magdina kouzelného medvídka a Metodějova roztomilého dráčka. Takové svíčky se prý nepálí, byla by jich škoda, slouží jako dekorace.

V kamnech praskal oheň, ve váze vonělo chvojí s navěšenými voskovými ozdobami.

Teplo, útulno, vánočně hezky...

Povídali jsme si a Magda s Metodějem se přitom soustředěně věnovali tužební práci s voskem. Téměř výhradně odpovídal na dotazy výmluvný Metoděj. Patří mezi nejstarší členy kroužku a o včelách má až encyklopedické znalosti, které umí srozumitelně a přehledně podat. Do nejmenších podrobností popisoval život společenstva v úlu, veškeré včelí činnosti od narození do smrti,

Práce se včelami (foto archiv včelařského kroužku)

úlohu královny i trubců, rozdíl mezi domácími a divokými včelami. Se zápletem vyprávěl o včelách samotáříkách, o historii včelaření.

Bylo ale zřejmé, že i mladší Magda se v tématu orientuje velmi dobře. Všichni členové kroužku jsou totiž pod přímým vlivem zkušeného a laskavého vedení Michaely Kubičkové a Jiřího Hubky. Míša dokáže podchytit a udržet zájem o včelky i u nejmenších dětí a skvěle je zapojit do společné práce. Učí je lásce k veškeré přírodě a vzájemnému kamarádství. Suchá teorie by je po dvaceti minutách nejspíš přestala bavit, ona ji však přemění do hry a děti jsou z ní nadšené. A Jiří Hubka je včelař tělem i duší, takže mladí včelaři jsou o těch nejlepších rukou.

Co vás přivedlo právě ke včelám?

Metoděj: Jednou mě sem vzal kamarád, doma jsme včely nikdy neměli. Říkal jsem si, proč by mě měly vůbec zajímat. Ale postupně jsem zjistil, jak strašně jsou důležité. Jsou základním kamenem živočišné i rostlinné říše, nedílnou a nenahraditelnou součástí toho obrovského komplexu přírody.

Náš kroužek není jen o včelách, ale také o spojení člověka s přírodou, o fungování světa.

Chodím sem moc rád.

Rekonstrukce Fortny

Přátelé včelaři, jsem rád, že vám mohu dnes oznámit, že dnes 23. 11. 2020 nám byla předána stavba našeho hospodářského zázemí v našem včelařském středisku na Fortně. Stavba začala v 3/2020 a skládá se z medárny, voskárny, skladu a WC pro muže a ženy. Bohužel ale provoz bude ještě omezený, protože celý objekt není připojen na kanalizaci a pitnou vodu. To proběhne až v roce 2021 v létě, kdy v ulici Fortna bude budována kanalizace. Přesto lze předané prostory omezeně používat. Využívat je mohou všichni včelaři a včelařský kroužek mládeže. Domnívám se, že máme jedno z nejlepších včelařských středisek v ČR, kde si mohou včelaři provádět základní úkony nutné pro včelaření, tj. zpracování medu a zpracování vosku. I činnost včelařského kroužku mládeže tím získá výborné zázemí.

Magda: Mě brácha. Má vlastní včely vedle těch tří společných úlů. Tak by jednou měla ráda jenom svůj úl, ale teď bych se o něj ještě nedokázala sama postarat.

Metoděj: Přál jsem si vlastní včelstvo, ale doma máme malou zahradu. Úl tu mám tři roky a je v něm druhá, už vyšlechtěná matka. Zárukou by mělo být klidné potomstvo.

Údajně musí včela na jedno kilo medu navštívit přes milion květů

Metoděj: Jedna včela vyprodukuje za celý svůj život maximálně jednu jedinou kávovou lžičku medu. Nektaru, ze kterého med tvoří, nasbírá do medného váčku ve svém těle samozřejmě víc, ale musí ho nejdříve zpracovat. Dokáže si sama regulovat, kolik ho stráví jako svoji potravu. Zbytek nektaru si včely předávají ze sosáku do sosáku a tím ho obohacují o slinné enzymy. Část se ho odpaří a vzniká med, který včely uloží do zásobárny.

Jak dlouho včely žijí?

Metoděj: Průměrná letní včela žije asi dvacet až dvacet pět dní, pokud nedá žihadlo nebo neonemocní.

V našich podmínkách se v létě rodí tzv. zimní včely. Ty musejí vydržet celou zimu, aby chránily a hřály královnu. V úlu kolem ní vytvoří chomáč, který se různě tvaruje a přemísťuje tak, aby královna byla co nejvíce v teple. Vytvářejí ho pohybem hrudních svalů. Zimní včely se živí zásobami z úlu, vlastní medný váček mají zakrnělý, protože ho nepotřebují. V teplejších krajích se zimní včely nerodí a nemají ani pevné úly. Nepotřebují ochranu před chladem, voskové plástve tvoří tak, že visí v prostoru.

Člověk se včelám hodně plete do života

Metoděj: To je pravda. Kdyby byly ponechané jen svému osudu, žily by jako divoké včely. Co by vyrobily, to by si snědly. Byly by asi zdravější.

Michaela: Dobří včelaři ale zacházejí se včelami opatrně a s láskou. Nikdy by jim neměli vzít veške-

Práce se včelami (foto archiv včelařského kroužku)

rý med, přikrmují je, ošetřují. Snaží se jim odvděčit za odebrané produkty.

Nejsou naštvané, když se jim někdo hrabe v úlu?

Metoděj: Jednak se včely šlechtí právě proto, aby byly klidné a jednak se používá ochranný oblek. Při vybírání medu také tzv. kuřák, jehož kouřem se včely trochu uklidní. Je zajímavé, že ačkoliv nikdy požár nezažily, mají zakódováno, že jakmile ucítí kouř, jdou se najíst a čekají na pokyn královny, co dělat dál. Usadí se v klidu na rámku, krmí se medem a nelétají. Včelař pak snadno rámeček vyjme a včely setřese.

Jistě jste všichni rádi za tak krásnou klubovnu

Metoděj: Původně jsme se scházeli v kuchyňkách ve škole, což bylo naprosto nevyhovující. Měli jsme tam jen pár knížek a obrázků, nic moc tam nešlo dělat.

Michaela: Za všechno patří největší dík panu Hubkovi. On sehnal včelařům tenhle objekt a zasadil se za jeho rekonstrukci.

Magda a Metoděj: Byla to příšerná, otlučená barabizna plná krámů se zarostlou zahradou.

A podívejte se, jak je to krásné dnes.

Michaela: Všichni sem chodíme moc rádi a věřím, že nás to vzájemně více spojuje.

Lída Faflíková

Zrekonstruovaná Fortna (foto archiv spolku)

V současné době probíhají úklidové práce v celé přístavbě, stěhování skladu do nového prostoru a stěhování zařízení medárny a voskárny. Bude ale třeba ještě v roce 2021 zajistit finance na úplné dovybavení medárny a voskárny. V současné době,

kdy včelařský kroužek nemůže pracovat, není v našem středisku pravidelná přítomnost někoho z výboru spolku. Předpokládám ale, že si všichni včelaři nové prostory prohlédnou v lednu 2021 při osobním setkání, a to při finančním vyrovnání na rok 2021.

Chtěl bych poděkovat našemu jednateři, př. Tomášovi Bačkovskému, který se aktivně zapojoval do všech prací během výstavby technologického zázemí našeho spolku.

Velký dík ale především patří městu Nové Strašecí, které celou tuto investiční akci připravilo, dozorovalo a zaplatilo. Tato podpora včelařství na Novostrašecku je příkladná. Děkujeme.

Jiří Hubka
předseda spolku

Cesta na sever ve válečném roce 1813

Napoleonova hrozba

Rok 1813 se zapsal do dějin Evropy především bitvou národů u Lipska. Ta proběhla ve dnech 16. až 19. října a znamenala obrovskou porážku císaře Napoleona od koalice rakouských, pruských a ruských vojsk. Do celé záležitosti bylo zapojeno dohromady asi milión vojáků a po slavném vítězství nikdo nepochyboval o tom, že nastal Napoleonův pád. Úspěch slavilo především Rakousko a kníže Metternich mohl začít plánovat novou organizaci Evropy.

Jako obvykle ponecháme vysokou politiku stranou. Zaměřit se chceme na skutečnost, jak se vzrušený konec léta 1813 promítl do naší oblasti, protože Lipsko patří k významným saským městům a leží nedaleko našich hranic. Koaliční vojsko se scházelo na severu Čech a sami Francouzi tam pořádali výpady (nejznámější je určitě bitva u Přestanova a Chlumce na konci srpna). Ruské a pruské vojsko se začalo na našem území hromadit především po 11. srpnu, kdy Rakušané vyhlásili Francii válku. Směřovalo k nám ve třech proudech, na Mělník a Velvary, na Kostelec nad Labem a na Kralupy nad Vltavou. Zastavilo se tedy těsně na hranici Rakovníka a Slánska.

Postrachem byli především Rusové. Do Čech přišlo v roce 1813 celkem asi 160 000 ruských vojáků, navíc přes zdevastované a vyjedené Slezsko. Drsně vyžadovali zásoby a různé služby. Rakouské úřady se snažily vojáky nepustit do Prahy, nechaly proto postavit u Mělníka pontonové mosty a spojení všech koaličních armád se událo v oblasti Litoměřic a Loun. Velitelem spojeneckých vojsk se stal rakouský maršál Karel Filip ze Schwarzenbergu, náčelníkem jeho štábu byl pozdější slavný generál Jan Radecký z Radče. To už jenom koaliční armáda měla čtvrt miliónu mužů a postupně se rozrostla na téměř půl miliónu.

Známostí událostí se stala vojenská přehlídka u Peruce dne 20. srpna 1813 (některé zprávy hovoří o 17., 18. nebo 19. srpnu). Účastnili se jí všichni tři panovníci: pruský král, ruský car a rakouský císař. Vojska protinapoleonské koalice se rozkládala v oblouku od Loun přes Mělník do Slezska až k Berlínu. Do hlavní bitvy však zbývaly ještě dva měsíce. České země poskytovaly cenné zázemí – odevzdávaly zásoby a přijímaly velké množství raněných i mrtvých vojáků.

Napoleonův obraz u Václava Preinheltra

Napoleonské války zaujaly v českých zemích tehdejší venkovské kronikáře, obvykle nazývané *písmáky*. Francie je zásobila událostmi od válek za Marie Terezie přes výbuch Velké francouzské revoluce až po rok 1848. Napoleon se těšil jejich zvláštní pozornosti také proto, že i jeho válka bezprostředně zasáhla český venkov. Je nasnadě, že obraz francouzského císaře byl v myslích

Napoleonova karikatura z roku 1813

kronikářů monumentální a stěží mu nešlo věnovat dostatek patřičné pozornosti. Vždyť války pronikaly do životů prostých obyvatel, a to nejen senzačními zprávami o porážkách velkých monarchií, ale také skutečnými dopady, zejména růstem cen, nedostatkem zásob, někde i přítomností konkrétních vojáků a v neposlední řadě státním bankrotem roku 1811, který byl důsledkem napoleonských zápasů.

Obraz Napoleona osciloval mezi *udatným hrdinou*, jenž porážel jeden stát za druhým, a mezi *prokletým psem*, který boural jistoty a ohrožoval blahobyt rakouské monarchie. Nemůžeme tak opomenout Napoleonův obraz v kronice novostřešického učitele a písmáka Václava Preinheltra, psané v letech 1801–1834. I když učitel patřil mezi místní intelektuální a více zámožnou vrstvu a často cestoval, mimo jiné do Prahy, až do konce svého života zůstal v zajetí 18. století nepoznamenan obrozenskými a moderními trendy.

Preinhalter měl také úzký vztah k severním Čechám, neboť odtud pocházela jeho rodina a oblast několikrát za svůj život navštívil, když se tam vypravoval za příbuznými. Preinhalterův dědeček Jan Michal vykonával na počátku 18. století práci polesného na valdštejnském duchcovském panství, tedy na dnešním Teplicku, a později přešel na Křivoklátsko, kde zastával významný úřad vrchního fořtmistra.

Ve své kronice vystupuje Preinhalter jako typický písmák maloměstského formátu. Vedle místních záležitostí komentuje evropské události, v nichž Francie hrála přirozeně dominantní roli. Informace získával pravidelně z tisku, dostupného z blízké Prahy. Zprávy přijímá nekriticky a nepozastavuje

se nad projevy dobové propagandy, jejíž vliv si neuvědomoval (například právě líčení vítězství u Lipska).

Rok 1813 tak do uvedených souvislostí zcela zapadá. Preinhalter pilně sledoval Napoleonovu ruskou anabázi roku 1812, avšak zprávy jsou samozřejmě opět převzaté z novin. Všimá si přítomnosti zdecimovaných francouzských vojsk, procházejících severními Čechami (*V české zemi jich takových namrzlých dosti bylo, neboť v našich císařských vojenských špitálech, vzlášť v Roudnici a v Litoměřicích, [jich] dosti leželo*). Přesto ještě neměl s událostmi osobní zkušenost, a to ani v první půli roku 1813, kdy komentuje manévry francouzského, pruského a ruského vojska v oblasti Drážďan a Lipska a zaznamenává vznik rusko-pruské koalice. Nevěděl však o Napoleonových úspěších, především o jeho vítězství nad zmíněnou koalicí u Lützen. Tyto informace k Preinhalterovi skrz rakouskou propagandu nepronikly.

Nového Strašecí se události více dotkly právě na jaře 1813, kdy Čechy žily přípravami na válku a v severních Čechách se formovala hlavní rakouská armáda. V celé monarchii byly nařizeny odvody k vojsku a městem procházely vojenské jednotky. Preinhalter k tomu ve své kronice píše:

V témž roce, 24. apríle, přišel o Čechách veliký rekrutýrung, že na naše město 11 mužů k odvedení přišlo. [...] V tomto měsíci máji–juni tohoto 1813. roku byl udělán v císařských zemích landvér [tj. zeměbrana], který vynášel 60 000 mužů, který landvér mimo sukna musely dominien ošatit. Od téhož landvéru byli vybírání muži k regementům. V měsíci juli 1813 mnoho vojska skrze Strašecí promaširovalo, jak kavalerie, tak infanterie i s kusama [tj. s děly], které vojsko se po hranicích od Slízka až k Linci položilo, že okolo Žace po třiceti, čtyřiceti, pětácti muži u sedláka v kvartýru leželi. To trvalo až do sklizení obilí. Napotom otrhli do logru [tj. vojenského ležení], který loger od Mělníka až za Žac vyměřen byl.

Místní učitel prožíval všeobecné přípravy na válku intenzivně. Komentuje opravování pevností (samozřejmě i ne zcela vzdáleného Terezína) nebo budování zákopů v oblasti Veltrus, Mělníka, Loun a Budyně nad Ohří. Nové Strašecí, ležící jižně od linie Žatec – Louny – Slaný, se nacházelo vně tohoto pásma a bylo zahrnuto do zázemí, odkud měly proudit zásoby pro koaliční vojska. Ač Rusové a Prusové do Strašecí nepřitáhli, nacházeli se v blízkých oblastech, hlavně na Lounsku. Jejich počínání kronikář kritizuje:

V onom měsíci augusti 1813. roku přimaširovali 28 000 Rusů a něco Prajžů (jakožto společníci s naší armádou) do Čech. Ten lid, vzlášť ruský kozáci, tepro zle lidu dělali, ty veřejně své koně v obilích všeho druhu pásli, v domích a svých i cizích kvartýrách veřejně kradli, koně i sebe

krmili a ještě [s] sebou forotně odnášeli. Tu zle nad zle nastalo. Sedláci statky nechávali prázdné a utekli, jako ves Smolnice. V té osi Rusové okna téměř všechny vytloukli, lidé bili, tak sice, že ona celá ves prázdná od obyvatelů zůstala a jedině Rusové v ní einkvartýrovaný zůstali. Tak Rusové v Čechách hospodařili. V té bídě, jakkoliv náš císař, ruský císař a prajský král v Čechách byl, předce žádného dovolání nebylo. Běda tobě, Království české!

V říjnu pak situace kulminovala. Kronikář píše o nemocech a infekčních nákazách, jak lidí, tak dobytka, které způsobil pobyt velkého množství vojáků, a dále kritizuje přítomnost vojsk na našem území. Zcela v intencích ostatních českých písmáků (mimořádná situace neunikla snad žádnému) vidí události v katastrofickém měřítku:

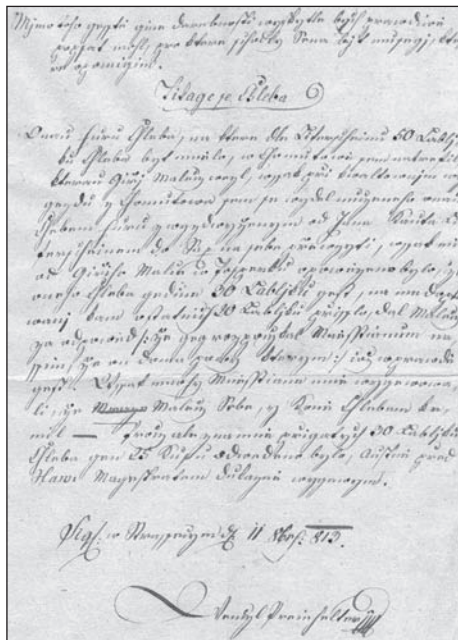
V Čechách zprědu obmezený Rusové a Prajzi [s] obecním lidem dosavad tak nelidsky zacházeli, vzlášt ale a nejhůře [se] ženskejma. Těm proti přirozenosti násilí vesměs činili. Při vši té nesnázi nikde žádného dovolání nebylo. Mnoho vesnic Rusové vypálili a vykradli, mimo toho sme muse-li, ubozí Češi, jak naši, tak ruskou, tak i prajskou armádu živit, jak chlebem, tak rozličného druhu cukmisy [tj. příkrmy] sme mimo po domích živění do logrů dovážet [museli]. Každých 8 dní sme museli magacíny dávat, a sice chleby se musely po privátních domech péct a do logrů vozit, obilí (pšenici, žito, ječmen, oves), slámu, seno sme museli dosti daleko do logrů zavážet.

Cesta na sever

Díky zásobování získal Václav Preinhelter osobní zkušenost s popisovanými událostmi, vnímanými dosud pouze zprostředkovaně. Novostrašecký magistrát jej ustanovil velitelem zásobovacích vozů. Ty měly rozvážet seno a chléb mezi koaličními vojsky. Snad zde sehrála roli Preinheltrova znalost západní části severočeského regionu, kam zajížděl za svými příbuznými. Kronikář posléze vylíčil zmatečnost celé situace, která opanovala naše severozápadní hranice:

Tudy sem ono kundyktorstvi na se vzal a s nadpraveným třiceti forma sena dne 9. octo[bra] sme ze Strašecího vyjeli a do Chomutova [přijeli], z Chomutova sme museli do Posperku [Hora sv. Šebestiána] na hranice saský, z Posperku do Mariebergu do Saks, z Mariebergu až do Tschoppou [Zschoppau] ject. Tam sme naše seno pro rozličnou kavalerii ono seno vyfasovali, však chtěli-li sme složit, museli sme na mnohá místa špendýrovat. Onoť nás košťov[alo] 50 zř. 15 kr. mimo jiných špendací, neboť se muselo mnoho špendýrovat, kdo se chtěl s práznou fůrou domů dostat. Neboť toho samého času a dne ze Strašecího byly vyslané 4 fůry chlebem do Chomutouy a ty samé fůry musely do Saska s tou samou celou cestou až do Copou, a poněvadž se tam vyplatit a složit v stavu nebyly, musely až do Lipska, a sice voľma.

O těch fuřponách, a co se při nich dalo, hrůza psáti, neboť málokdo polovíčku naloženého ma-

Závěr Preinheltrovy zprávy z 11. října 1813

gacínu na místo odvést v stavu byl, neboť krádeže jak od Rusů, tak od Prajzů, tak i od našich po cestách se takové děly, že žádný [se] ubránit v stavu nebyl. A přitom všom životem [si] jist nebyl, tím méně dobyt看 a vozem, neboť na tisíce kusů dobytka a vozů od Rusů po těch cestách k pokradení přišlo i bosí, od půl nazí fuřpoňáci bez všeho domů se vraceli.

O své cestě sepsal Preinhelter už dne 11. října 1813 zprávu pro novostrašecký městský úřad. Jde vlastně o stížnost na všechny špatnosti, které se konduktérovi při jeho logistické misi přihodily. Předně kritizuje, že seno nedocházelo na místa určená a že se s ním nepravě obchodovalo (sena trhají za piva, kořalky šenkýřům a markytánům dávají) a pokoutně se na proviantu vydělávalo. Na druhou stranu si formani museli opatřit stravu pro sebe a potravu pro svá zvířata, s jejichž

Pomník vojenské přehlídky u Peruce

zabezpečením se na dlouhé cestě nepočítalo. Při předávkách naloženého sena panovaly nevýčísitelné zmatky, nikdy nebylo jisté, kam forman fůru veze a kde ji má složit (Důkazné jest, že mnohý v Saském lese mezi Marienberg a Tschoppou, skrz který se v noci jelo, neustále sena z vozu shazovali, však pro tmou téhož lesa nevědělo se, z které fůry se to činí). Fasované seno bylo navíc nekvalitní a plné různých nečistot (k tomu ještě sláma, smetí a jiné darebnosti do otýpek vázané byly). A samozřejmě žaluje konkrétní formany, kteří Preinheltra jakožto velitele neposlouchali a část proviantu si vezli s sebou domů s tím, že při své cestě odcizili mnohé další věci:

Jak důkazné, že opět Mrázek na své fůře ještě při svém odjezdu přes centýř sena měl, které sem mu osobně odpočítal a nařídil, by nejméně ještě 6 otepí do odvodu zachoval. On ale mně i s oným neodvedeným senem domů odjel. Jeho odjezdu nepochybně byla příčina tato: Že onému Mrázkovi jistý voják pro polehčení marše na té cestě uzlík s 5 láblíkama [tj. bochníky] chleba, jedněma podolíkajícími kalhoty a jednou košilí a kdo ví co víc na fůru hodil, on ale jemu s tím vším i zprědu položeným senem odjel a domů přivez. Mimo toho 2 nové kola od vozu, které jednomu mlynáři za kůlnou od vozu vzali, jeden kotel z litiny až na tři konve a jiné od železa nářadí domů přivezli. Mimo toho ještě jiné darebnosti vyskytlé bych pravdivě popsat mohl, pro které schodky sena být musejí, které opomímám.

Podobně se nakládalo s nafasovaným chlebem: Onou fůru chleba, na které liferscheinu 50 láblíků chleba být mělo, v Chomutově sem natrefil, kterou Jiří Malec vezl, však při kvalitovním výjezdu z Chomutova sem se viděl nuceného onou chlebem fůru s vyzdvížením od Jana Kouta liferscheinem do Sas na sebe převézt, však mi od Jiřího Malce v Posperku opovězeno bylo, že oného chleba jedině 30 láblíků jest. Na mé doptávání, kam ostatních 20 láblíků přišlo, dal Malec za odpověď, že jej rozpočítal měšťanům našim, že on doma poví, kterým, což opravdu jest. Však mnohý měšťan mně vyjevováli, že Malec sebe i koně krmil.

Své rozhořčení nad soudobými poměry tak nedával Preinhelter najevo jen ve své soukromé kronice, ale i ve zprávě pro strašecký magistrát. Cesta ke koaličním armádám před bitvou u Lipska jeho vize o veškerých špatnostech tohoto světa jen utvrdila. Zmatky se zásobami a četné krádeže musely působit ve zjitřené atmosféře apokalypticky, i když se blížilo vítězství nad ďábelským císařem. Kronikář však vinu nehledal u něj, ale ve svých vlastních řadách, ve svém bezprostředním okolí. Do kroniky poté zapsal zprávu o následném vítězství u Lipska, kterou převzal z oficiálních novin a letáků. Viděl ji jako boží zásah. Zásadní události se odehrávají kdesi na jevišti a do malého písmákova světa se nepromítly. Nic na tom nezměnila ani autorova bezprostřední zkušenost, která se poněkud rozplynula.

Jan Černý

Lékárníci nejsou jen prodavači léků

Letošní měsíčník jsme se rozhodli rozčlenit do více samostatných rubrik. Jednou z nich je Žijí mezi námi. Chceme naše čtenáře blíže seznamovat s těmi, kteří ve městě soukromě podnikají. S jejich pohnutkami, cíli, výsledky, obtížemi i radostmi, důvody, proč se rozhodli užít svůj osud do vlastních rukou a jít s kůží na trh.

Můj výběr neměl zpočátku přesné kontury. Před časem jsem však zaslechla cosi o rukodělně zdatné zdejší lékárnici a už jsem měla jasno.

Jako první jsem tedy k rozhovoru vyzvala **PharmDr. Jarmilu Chytrou**, majitelku jediných dvou lékáren v Novém Strašecí.

Nazvala jsem vás soukromou podnikatelkou a vám se to příliš nelíbilo. Proč?

Sama se tak necítím, a to označení nemám ráda. Vadí mi, že se lékárna bere prioritně jako obchod.

Samozřejmě se musíme uživit, ale pořád jsme zdravotnické zařízení. Jsem především zdravotnice, pak teprve podnikatelka. Lékárenství se nedá považovat jen za práci, musí vás hlavně bavit.

Bohužel valná většina lidí nás vidí za tárou (prodejní pult) jen jako běžnou prodavačku. Přitom za ní stojí přinejmenším středoškolsky vzdělaný farmaceutický asistent nebo přímo magistr či doktor farmacie. V lepším případě nás oslovují „sestřičko“, nejčastěji „paní“. „Magistro“ jen minimálně.

Už víckrát jsem zaznamenala, že lékárníci nechtějí být považováni pouze za prodavače.

Veřejnost je ale vidí za pultem a dál se věci nezabývá.

Lékárenství je komplexní činnost. I léky bez lékařského předpisu musí vydávat alespoň farmaceutický asistent, ty na předpis výhradně magistr

Lékárnice Jarmila Chytrá ve své kanceláři (foto Lída Faflíková)

nebo doktor farmacie.

U nás nejde o obchod. Ke každému přípravku je nutný odborný, zasvěcený výklad, alespoň tzv. dispensační minimum.

Kdo si ale uvědomí náročnost studia, které je za ním?

A co reklamy na léky?

Reklamy na farmaceutické výrobky nemám vůbec ráda, myslím, že v našem oboru jsou nemístné, snižují váženost oboru. Je to jak na slevové akce v supermarketech. Upozorňuji třeba na momentální zlevnění nějakého preparátu v jednom typu lékáren. Už se nevidí, že my prodáváme stejný výrobek za podobnou cenu po celý rok bez výkyvů.

Chápu ale lidi, že si raději pořídí přípravek bez doplatku, když mají tu možnost. Proto se snažím o co nejvíce léků, které mohou být bez doplatku. Je to sice na úkor snížení marže, ale myslím si, že je to správné. Asi nejsem ten správný obchodník. Samozřejmě také neustále hledáme výhodnější dodavatele, i to je součást naší práce.

Zmínila jste obtížnost studia na lékárníka

Farmaceutické fakulty vždycky byly a stále jsou jedny z nejtěžších vysokých škol. V současnosti je asi objem informací mnohem větší, než když jsem studovala já a školy mají i trochu jiné zaměření. Když si ale vzpomenu na zkoušku z analytické chemie, jedné z nejtěžších za celé studium, dodnes mi běhá mráz po zádech. Museli jsme vstřebat na tisíc stran učiva beze zbytku, bylo to fakt náročné. Do roka po ukončení studia jsem si ještě udělala doktorát. A stejně jako lékaři, i my musíme mít atestace. Jednu určitě a někdy i druhou a třetí podle typu lékárny a specializace.

Musíte mít znalosti také z medicíny, že?

Studium se samozřejmě skládá z různých oborů. Biologie, biochemie, anatomie, organická a anorganická chemie a dalších, jinak to ani nejde. Naše práce vyžaduje celoživotní vzdělávání. Podle mého by mělo být u každého naprosto automatické.

V posledních pár letech je ale Lékárenská komora vyžaduje jako povinné a kontroluje je.

Jak se to děje?

Aby bylo možné mít u nás vlastní lékárnu a fungovat v ní, je nutná registrace nestátního, zdravotnické

Vysněná lékárna (foto Lída Faflíková)

ho zařízení u krajského úřadu a získání osvědčení v Lékárenské komoře. Ta vydává osvědčení o výkonu praxe, nyní pouze na tři roky. Vedoucí lékárník musí prokázat dosažení určitého počtu bodů podle zadání, aby mu osvědčení bylo obnoveno. Když nesplní, nemůže pokračovat ve své činnosti.

Co všechno je nutné plnit?

Znamená to absolvovat semináře a websemináře, některé zakončené testem, či se zúčastňovat kongresů. Každé je to ohodnocené nějakými body. Pohodlnější jsou semináře doma přes počítač, ale já jezdím ráda i na kongresy. Setkáme se s kolegy, seznámíme se s novými produkty, chodíme na odborné přednášky, je to moc prospěšné.

Vzdělávala bych se určitě i bez nucení, takhle mi to trochu nevyhovuje. Nebyla bych štvaná počtem dosažených bodů, udělala bych si rozvrh podle svého.

Čím vás nalákalo studium farmacie?

Lékárna mi vždycky ohromně voněla, líbilo se mi míchání mastiček a příprava léků. Pro mě tehdy byl lékárník Pan Někdo, k oboru jsem cítila velký respekt. Dříve to byla velmi vážená profese, nejdříve se se zdravotními obtížemi chodilo do lékárny, pak teprve k lékaři. I teď to tak někdy bývá.

Proč jste zakotvila ve Strašecí?

Jsem odtud. Představte si, že ještě za studií v totalitě jsme jednou o prázdninách seděli s kolegy tady před lékárnou na náměstí a já jsem si nás fotila. Přitom jsem v nadsázce podotkla, že bude jednou moje. A ono se to vyplnilo. Lékárna U České koruny v tomhle domě existuje a funguje od roku 1863, původním majitelem byl jakýsi pan Zimmerhackel. Od jeho příbuzných jsme v devadesátých letech koupili dům a zachovali lékárnu i její název.

Další úžasná patchworková deka (archiv Jarmily Chytré)

Patchworková deka pro námořníka (archiv Jarmily Chytré)

A stala jste se váženou Paní Lékárnicí

Jakápak vážená? Spadla jsem do toho rovnýma nohama. Lékárnu jsme museli totálně zrekonstruovat, aby vyhovovala požadavkům SÚKLu (Státní ústav pro kontrolu léčiv). Zhrozili se, když přijeli

Ukázky vlastní tvorby (archiv Jarmily Chytré)

poprvé na kontrolu. Záchod v průjezdu, sterilizátor v šatně, příprava léků spojená s výdejem, podlaha se houpala. Abychom mohli vůbec otevřít, museli jsme všechno nechat předělat. Neměli jsme peníze, takže na dluh. V průběhu let následovaly další dvě velké rekonstrukce i s přístavbou provozních prostor lékárny. Pokaždé jsme museli žádat o úvěr, ale jsem s výsledkem spokojená. Byly i Vánoce, kdy jsme si s manželem dávali pod stromek okna.

Manžel je parták, i když ze mě nebyl vždycky nadšený. Byl to ale on, kdo mi během letních prázdnin zbudoval se dvěma pomocníky druhou lékárnou z rehabilitačních prostor na poliklinice.

Stojí za mnou, což je skvělé.

Náročné povolání vyvažujete zajímavým koníčkem. Jste jím přímo pověstná. O co jde?

Asi máte na mysli moje šití a patchwork. Začala jsem poměrně pozdě šít australských panenek

podle upravených vzorů. Na vysoké jsem si sama uštrikovala jen nějaký ten svetr. Dětem jsem pak spíš z nutnosti sem tam ušila něco na sebe na mamčině staré veritasce. Patchworkové věci jsem poprvé uviděla ve stánku tady ve Strašecí při oslavách založení města. Hned se mi zalíbily a začala jsem dojíždět do kurzů. Posléze jsme s pár známými založily kroužek HaJaJima (podle prvních slabik jmen). Scházely jsme se tak jednou měsíčně v dílně u nás na zahradě a šily panenky a další věci. Po vzoru jarmarků z okolí jsme jich několik samy uspořádaly, nakonec v průjezdu našeho domu na náměstí. Vždycky to byla velká pohoda. Průjezd jsme nazdobily, napekly jsme, vařily čaj a kávu. Jelikož podnikám jako fyzická osoba, po zavedení EET, bych musela i na tento jarmark jedenkrát v roce mít tuto službu a to mě odradilo. Samozřejmě EET máme v provozovněch lékáren, ale to je něco jiného. Šitím jsem se nikdy neživila, nic jsem během roku neprodávala, pouze ten jeden jarmark byl spíše pro radost spojený s vánoční atmosférou.

Teď si šiju jen pro sebe, rodinu a známé.

Stále vás to ale baví

Nosím v sobě spoustu plánů, co a jak vytvořit, jen nevím, kdy se k nim dostanu. Vždycky mám jedno období – panenkové, dekové apod. Naposled jsem ušila alespoň pár polštářů. Je to jako droga, když nesednu týden ke stroji, mám abstrák. Potřebuju k tomu ale klid a čas. Toho mám bohužel málo.

(Paní magistra mi ukázala spoustu fotek překrásných vlastnoručně vytvořených předmětů. Vkusné látkové obaly na knihy, polštáře u úžasných barevných kombinací, složité patchworkové deky a dečky, tašky a taštičky, z nichž bych chtěla úplně každou. Škoda, že si šije jen pro sebe...)

Lída Fafílková

Džínová taška (archiv Jarmily Chytré)

Karlovy Vary – hebké pohlazení

Karlovy Vary jsou městskou památkovou zónou a největším lázeňským městem v České republice. Jejich sláva je spojena s teplými léčivými prameny a zřídly v údolí říčky Teplé. Podle pověsti objevil horké prameny při lovu sám Karel IV. kolem roku 1350.

V roce 1370 pak udělil Karlovým Varům svobody a práva královského města.

Rozkvět města

Do 18. století zde existovaly většinou soukromé lázně. Rozmach lázeňství nastal v druhé polovině 18. stol. a především ve století 19. Po katastrofální povodni v roce 1890 byla postavena přehrada Březová, v okolí zahájily provoz továrny na porcelán a rytec skla Leo Moser založil slavnou sklárnu.

A když byla přivedena železnice, došlo ke skutečnému rozkvětu Karlových Varů.

Lázeňská léčba je zaměřována všestranně, největších úspěchů se však dlouhodobě dosahuje v léčbě chorob zažívacího ústrojí. K tomu přispívá pitný režim využívající dvanácti teplých minerálních pramenů. Nejsilnější a nejznámější pramen je Vřídlo, které vyvěrá z hloubky dvou tisíc metrů a tryská do výšky dvanácti metrů při teplotě 73 °C.

Slavný je i "třináctý pramen" líkér Becherovka prodáváný od roku 1807 zprvu jako žaludeční kapky.

Osobnosti důležité pro město

Slavných osobností spojených s lázeňským městem je mnoho.

Symbol lázní, sochu Kamzíka pod Jelením skokem, dal postavit karlovarský mecenáš Augustin Lutzof, Johan Georg Pupp, původním povoláním cukrář, založil nejslavnější karlovarský hotel. Heinrich Mattoni, místní rodák, může za slávu Mattoniho kyselky.

Karel Bayer kolem roku 1850 začal vyrábět proslavené karlovarské oplatky atd.

Autem do Varů

Z Nového Strašecí pojedeme do Karlových Varů po nedávno prodloužené dálnici směrem na Řevničov a pak dál po staré Karlovarce. Délka jízdy je 1 hod. a ujedeme 84 km.

Ve Varech sjedeme prvním sjezdem doprava na Drahoňovice a Lázně jih. Pojedeme podle řeky Ohře asi 2 km Mattoniho a Vítěznou třídou, okolo obchodního řetězce Lidl až na kruhový objezd. Opustíme ho druhým výjezdem na Tuhnice a centrum. Po 200 m odbočíme na prvním semaforu doleva k autobusovému nádraží a jsme v cíli naší cesty. Už od semaforu vidíme spodní parkoviště, ale doporučuji vyjet nahoru na křižovatku, dát se doprava a zaparkovat na parkovišti horním.

Pěší procházka po městě

Odtud už půjdeme pěšky. Na konci Varšavské ulice (je slepá) je na dohled výrobní Becherovky. Kdysi jsem zde byl na exkurzi a pamatuji si,

Hrad Loket (foto archiv V. Kozla)

jak všude tekla Becherovka skleněnými trubkami a úžasně to tam vonělo. My okolo výroby jen projdeme a dáme se doleva třídou T. G. Masaryka. Je to rovná, krásná pěší zóna, kterou se z mírného kopce dostaneme až k říčce Teplé (cca 10–15 min.). Před řekou odbočíme doprava Zahradní ulicí, ze které přes vodu vidíme hotel Thermal, kde se každoročně koná filmový festival.

Po dvou stech metrech na nás dýchne ta pravá lázeňská atmosféra. Nalevo můžeme nádherné Dvořákovy sady s malou romantickou kolonádou vedoucí od Hadího pramene (pramen č.15) k Sádovému prameni (pramen č. 12), můžeme sanatorium Kriváň a lázeňský hotel Sádový pramen. Vrátime se zpět k říčce Teplé a před námi se objeví úžasná Mlýnská kolonáda.

Je 132 m dlouhá a 13 m vysoká. Před ní v malém altánku můžeme ochutnat pramen Svobody (pramen č.11). V Mlýnské kolonádě objevíme dokonce prameny tři (č. 6, 7 a 8). Před kolonádou ve sváteční dny hraje orchestr a atmosféra zdejšího místa je neopakovatelná.

Karlovy Vary (foto archiv V. Kozla)

Půjdeme dál Mlýnskou ulicí plnou nejrůznějších obchůdků až k Tržní kolonádě z roku 1880, kde jsou tři fontánky pramenité vody. Procházíme oblíbenou částí lázní okolo hotelu Atlantic a obdivujeme Starou Louku, jak je toto místo nazýváno.

Všude je spousta laviček a stromů, které zde na okraji říčky Teplé dělají z tohoto širokého korza velmi neobvyklé místo. Pokračujeme kolem hotelů Mozart, Goethovy Pivnice až k Městské galerii a hotelu Jesenius. U Mírového náměstí se před námi objeví majestátní hotel Pupp.

Po můstku přejdeme říčku Teplou a budeme se vracet Novou Loukou na Divadelní náměstí, kde před sebou spatříme betonovou stavbu největšího pramene Vřídlo (pramen č.1).

Teplota vody je 73 °C a tlak pramene dosahuje do výšky 12 m. Je to mimořádný přírodní úkaz. Pramen vydá za minutu v průměru 2000 l minerální vody. Zdejší kolonáda se rovněž nazývá Vřídelní.

Lázně z výšky

Pro zdatnější turisty mám odtud krásnou odbočku do přírody. Od pramene Vřídlo nás žlutá turistická značka odvede lesoparkem na vyhlídku Jelení skok, kde uvidíme i slavného Kamzíka. Od Vřídla přejdeme můstek a okolo hotelu U dvou mořských panen a sedícího Švejka začneme stoupat. Cesta trvá 20 minut a vzdálenost je 520 m. Zážitek nezapomenutelný. Lázně vidíme jako na dlani.

Procházka městem pokračuje

My ostatní od Vřídla projdeme okolo kostela Máří Magdalény z roku 1790. U hotelu Salvátor je nad říčkou Teplá jedna předzahrádka vedle druhé, a určitě ty vůně svedou někoho dát si něco dobrého. Na druhé straně řeky vidíme opět romantickou Mlýnskou kolonádu. Nyní máme dvě možnosti. Kdo by se chtěl projít okolo hotelu Thermal, půjde rovně ulicí Karla IV. Kdo by chtěl ještě vychutnat lázeňský odpočinek ve Dvořákových sadech, přejde můstek na druhou stranu a pak se na parkoviště vrátí pro nás již známou cestou.

Tip na dva výlety do okolí

Ještě poradím nezbytné krátké výlety po okolí. Ten první bude určitě návštěva gotického hradu Loket. Je to překrásné místo a od našeho parkoviště co by kamenem dohodil. Po dálnici 15 min., po staré silnici 20 min. (směr na Cheb a Sokolov). Obě trasy měří shodně 14 km.

Druhý tip je nejvyšší hora Krušných hor – Klínovec 1244 m/n. m.

Z Varů jsme tam přes Ostrov n. Ohři a Jáchymov za 32 minut (31 km).

Zvu vás především na nově opravenou rozhlednu.

Při dobré viditelnosti je to nezapomenutelný zážitek.

Vladimír Kozel

Rekonstrukce Novostrašeckého kulturního centra

V budově téměř nezůstal kámen na kameni. Všude se kope, bourá, vrtá, hromady sutí se střídají s nově navezeným stavebním materiálem. Pracovnice NKC našly provizorní azyl v jednom ze salónek bez oken (foto Tereza Charvátová).

Poděkování dárcům a organizátorkám

Rád bych prostřednictvím Novostrašeckého měsíčníku poděkoval pracovním Kulturního centra za zorganizování sbírky dárců pro ty, kteří v době Vánoc nemohou pobývat ve svých rodinách. Je to skvělá akce, která určitě pomohla rozzářit oči dětí umístěných v našem dětském domově. Ze srdce děkuji občanům města, kteří nádherné dárky pořídili.

Věřím, že tímto činem udělali radost nejen obdarovaným, ale i sobě dobrým pocitem z něčeho, co má opravdu smysl. Hluboce si toho vážím.

Přeji všem skvělý nový rok 2021. Ať je pohodový a klidný. Ať se všichni prokoušeme slanou kaší starostí do usměvavější doby.

Alexandr Krško

Dětský domov Nové Strašecí

Zásahy hasičů z jednotky SDH NS od poloviny loňského listopadu do poloviny prosince:

18. listopadu	Dopravní nehoda se zraněním – Řevničov směr Kroučová
26. listopadu	Technická pomoc – pohřešovaná osoba – Lužná
7. prosince	Dopravní nehoda se zraněním – silnice 606 Třtice
11. prosince	Technická pomoc – odstranění stromu – Nové Strašecí, Rudská ulice
12. prosince	Dopravní nehoda se zraněním – křižovatka silnic 606 x 1/16 Řevničov
13. prosince	Dopravní nehoda se zraněním – křižovatka silnice 606 x 1/16 Řevničov

Martin Vondra, velitel JSDH NS

Hasiči děkují

Členové jednotky SDH Nové Strašecí chtějí poděkovat svým nejvýznamnějším sponzorům za rok 2020.

Jsou to:

Město Nové Strašecí

ELEKTROMONT Matějka, a. s.

Spolek bubakov.net

Obec baráčníků Nové Strašecí „Černá ves“

Zahrady Běloušek

MUDr. Zdeňka Stehlíková

PharmDr. Jarmila Chytrá – Lékárna U České koruny

PROXMI, s. r. o.

Jan Veselý, JSDH

Společenská kronika

Dne 14. prosince uplynul 1. rok od úmrtí naší milované a stále obdivované manželky, maminky, babičky, dcery, švagrové, sestřenice a tety paní **Vlastičky Knoblochové**.

S obrovskou láskou stále vzpomíná celá rodina a přátelé.

Dne 4. ledna by se dožil 100 let pan **Josef Chaloupka** z Rynholce.

Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Manželka Drahoslava a syn Josef s rodinou.

Dne 12. ledna uplyne šest let, kdy nás navždy opustil manžel, tatínek a dědeček pan **Jaromír Suchopárek**.

Stále vzpomínají manželka, dcera, syn s manželkou, vnučky Lucinka a Hanička a ostatní příbuzní.

Dne 17. ledna uplynou čtyři roky od úmrtí pana **Karla Kougla** z Nového Strašecí.

S láskou vzpomínají manželka Oldřiška, syn Karel s lvetou, vnuk Vítek s rodinou a vnuk Jakub s rodinou.

Reklama

Řádková inzerce

ZŠ Lány hledá na zástup vychovatelku školní družiny s okamžitým nástupem. Pedagogické vzdělání, poloviční úvazek. Nabídky zasílejte na skola@zs.lany.cz nebo na tel. 736752293.

NEJEN POHÁDKA NA NEDĚLI

Trojlístek pohádek

Veselá pohádka
Divadýlka
Mrak

24. ledna 2021
od 15 hodin v sále NKC
Vstupné: dospělí 45 Kč / děti 30 Kč

Pořádá: Odbor kultury, sportu a RP pod MěÚ Nové Strašecí

OZONPOWER

Profesionální dezinfekce klimatizací a interiérů vozů ozónem

Váš vůz ošetříme nejen v naší provozovně, ale i na místě, které Vám vyhovuje nejvíce - např. u Vás doma v garáži, na ulici před domem, v práci, nebo kdekoliv si určíte – naše služba je mobilní.

Odstraníme 100% známých bakterií a virů vč. COVID-19. Spolehlivě vydezinfikujeme Váš vůz, byt nebo komerční prostor.

+420 602 361 971

info@ozonpower.cz

https://ozonpower.rezervace.online

Reklama

Akce v Novém Strašecí

Předání dárků zástupcům DD (foto Lenka Pelcová)

Předání dárků zástupcům DD (foto Lenka Pelcová)

Předání dárků zástupcům Alma Mater (foto Lenka Pelcová)

Předání dárků zástupcům Alma Mater (foto Lenka Pelcová)

Kolady do oken v podání Podřípského žestového kvintetu (foto Lenka Pelcová)

Kolady do oken v podání Podřípského žestového kvintetu (foto Lenka Pelcová)

Kolady do oken v podání Podřípského žestového kvintetu (foto Lenka Pelcová)

Kolady do oken v podání Podřípského žestového kvintetu (foto Lenka Pelcová)

NOVOROČNÍ OHŇOSTROJ

1. ledna

od 18 hodin

**Užijte si letos novoroční ohňostroj
z tepla svých domovů**